DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 2.	WARSZAWA, DNIA 14 STYCZNIA 1922.	Rok IV.

Rozporządzenia.

3

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r. L. 8440/VI w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

§ 1. Zarządzenia ogólne.

Od dnia 1 stycznia 1922 r. wprowadza się wymianę paczek pocztowych z zagranicą, a mianowicie z krajami, które podane będą wszystkim urzędom pocztowym w taryfie paczkowej do wiadomości.

Wymiana odbywać się będzie na zasadach, przytoczonych w poniżej podanych artykułach, uzgodnionych z postanowieniami Międzynarodowej Konwencji, dotyczącej wymiany paczek, zawartej w Madrycie w dniu 30 listopada 1920 r.

Dopuszczone do wymiany przez poszczególne kraje rodzaje paczek, najwyższa kwota podawanej wartości i t. p. szczegóły, uwidocznione będą w wspomnianej powyżej taryfie paczkowej.

§ 2. Paczki bez podanej wartości i z podaną wartością.

W obrocie między Polską a zagranicą dopuszczone zostały paczki zarówno bez podanej wartości, jak i z podaną wartością, przyczem najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 1000 fr. w złocie, względnie ich ekwiwalentu w markach polskich.

Nadawcy paczki wolno jest podać jej wartość w kwocie, odpowiadającej rzeczywistej wartości przedmiotów stanowiących zawartość paczki, względnie w kwocie niższej, nie wolno jednak podawać w kwocie wyższej, gdyż to będzie uważane za rozmyślne fałszerstwo. W razie fałszywego podania wartości, nadawca traci prawo do odszkodowania i może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 3. Waga paczek.

W obrocie zagranicznym zasadniczo dopuszczone zostały paczki pocztowe do wagi 10 kg.; ze względu na wysokość opłat przewozowych rozróżnia się, zależnie od wagi, trzy kategorje paczek: pierwsza — do 1 klg. wagi, druga — ponad 1 do 5 klg. wagi i trzecia — ponad 5 do 10 klg. wagi.

§ 4. Objętość i wymiary paczek.

Objętość i wymiary paczek pocztowych w tym tylko kierunku podlegają ograniczeniom, że, o ile przekraczają ustalony wymiar, paczka zaliczona zostaje do kategorji t. z. paczek ochronnych (patrz art. 5). W razie przewozu drogą lądową, do kategorji paczek normalnych (nieochronnych) zalicza się paczki, których wymiary nie przekraczają 100 × 100 × 100 centymetrów, lub paczki, których jeden wymiar wynosi od 101 do 150 centymetrów, dwa zaś pozostałe nie przekraczają 50 centymetrów. Wszystkie paczki, których choćby jeden wymiar przekracza 150 centymetrów, zalicza się do kategorji paczek ochronnych. W razie przewozu drogą morską, do kategorji paczek normalnych zalicza się paczki, których objętość nie przekracza 55 decymetrów sześciennych (55000 centymetrów sześciennych), a jeden z wymiarów 125 centymetrów, a więc np. paczki o wymiarach (125×50×8.8.), (125×40×11), (100×50×11), (100×40×12,8) i t. p.

§ 5. Paczki ochronne.

Do kategorji paczek ochronnych, podlegających zwiększonej o 50% opłacie przewozowej, zostały zaliczone prócz paczek, których objętość lub wymiary przekraczają wymiary podane w § 4, także paczki, któ-

rych przewóz z innemi przesyłkami pocztowemi z powodu kształtu lub łamliwości jest utrudniony lub wymaga szczególnej ostrożności jak np.: rośliny i krzewy w koszykach, klatki, wyroby koszykarskie, żardynierki, meble, wózki dziecinne, rowery, próżne skrzynki złączone w szychty i t. p.

§ 6. **Przedmioty wzbronione do przesyłki w paczkach pocztowych.**

1. Zabrania się przesyłać w paczkach pocztowych zarówno bez podanej wartości jak i z podaną wartością:

1) materjały wybuchowe, łatwozapalne lub niebezpieczne, w tej liczbie pistony i ładunki,

2) żywe zwierzęta lub owady,

3) opium, morfinę, kokainę i inne środki odurzające,

4) surogaty szafranu,

5) obicia papierowe (tapety), papiery, drukowane materje i inne przedmioty, zabarwione farbą arszenikową,

6) farbę anilinową, zawierającą arszenik (fuksyna i innych nazw) w kawałkach, proszku i cieście (nie w kryształach),

7) fajki i wszelkie przyrządy do palenia opium,

8) jagody rybiej trutki (baccae cocculi indici),

9) wszelkie wyroby i przedmioty o charakterze bluźnierczym i obrażającym uczucia religijne, narodowe i moralne,

10) ziemniaki pochodzenia amerykańskiego, liście, obierzyny, odpadki i wszelkie opakowania użyte przy przewozie ziemniaków z Ameryki,

11) bilety loterji zagranicznej lub t. zw. pożyczek loteryjnych w emisjach osób prywatnych, towarzystw, miast i państw,

12) etykiety do butelek z firmami zagranicznych producentów, dostarczane bez towaru,

13) naczynia z podwójnemi dnami,

14) marki do gry oraz wszelkie przedmioty naśladujące monety kruszcowe krajowe lub zagraniczne,

15) naśladownictwa pieniędzy papierowych, banknotów i papierów wartościowych, tak krajowych jak i zagranicznych,

16) przedmioty monopolów państwowych,

17) żywe rośliny, sadzonki, szczepionki, świeże odpadki kwiatów wszelkiego rodzaju z Ameryki i Australji, oraz wszelkie przedmioty, służące do ich opakowania, jakoteż świeże odpadki owoców z Ameryki i Australji wraz z opakowaniem,

18) przedmioty, których przywóz lub wywóz sprzeciwia się ustawom lub przepisom bądź kraju przeznaczenia, bądź kraju nadania,

19) listy lub notatki, mające charakter korespondencji osobistej i bieżącej, jak również przesyłki listowe, adresowane do innych odbiorców, aniżeli adresat paczki.

Nie jest uważana za korespondencję osobistą faktura otwarta, zawierająca najistotniejsze dane, dotyczące zawartości paczki, a także kopja adresu paczki wraz z adresem nadawcy.

Trucizny i przedmioty, wymienione pod 3, mogą być przywożone i wysyłane pod warunkiem złożenia przez nadawcę pozwolenia i równocześnie poświadczenia władz urzędowych kraju przeznaczenia, iż wysyła się je do celów leczniczych.

Odnośnie wszelkich innych przedmiotów i towarów zauważa się, że upewnienie się, czy wysyłane przedmioty podlegają ograniczeniom dotyczącym przywozu i wywozu tak w kraju nadania, jak i przeznaczenia, jest obowiązkiem nadawcy paczki. Zarząd pocztowy żadnej odpowiedzialności z tego tytułu nie ponosi i w razie zwrotu przez urzędy pocztowo-celne paczki z niedozwoloną zawartością, nadawca obowiązany będzie do uiszczenia opłat, połączonych ze zwrotem.

2. Zabrania się wysyłać z Polski tak w paczkach zwykłych (bez podanej wartości), jakoteż w paczkach z podaną wartością, monetę brzęczącą, przedmioty złote, srebrne i wogóle wszelkie kosztowności.

§ 7. Sposób opakowania i adresowania paczek.

1. Za uszkodzenie zawartości paczki wskutek złego opakowania Zarząd pocztowy żadnej odpowiedzialności wobec nadawcy nie ponosi, nadawca więc obowiązany jest sam dbać o to, by opakowanie było dokładne i trwałe i dostosowane do odległości przewozu; w szczególności należy starannie opakowywać paczki, przeznaczone do krajów zamorskich lub ze słabo rozgałęzioną siecią kolejową, jak np. Rosja, Chiny, Turcja i t. d., a to ze względu na znaczną ilość przeładunków.

a) Przy przesyłaniu przedmiotów niełamliwych i takich, które nie mogą być uszkodzone zgnieceniem, używać należy do opakowania, skóry, ceraty, płótna lub innego materjału, ewentualnie nawet grubego papieru, byleby tylko to opakowanie wykonane było z jednolitego materjału i zaszyte nitkami jednolitego koloru i gatunku.

b) Przy przesyłaniu przedmiotów łamliwych lub takich, któreby mogły być uszkodzone przez zgniecenie, należy do opakowania używać pudełek z twardej grubej tektury lub blachy, skrzynek, względnie beczułek drewnianych. Użyte do tego celu deski powinny być jednego gatunku i jednej grubości, wynoszącej przynajmniej 1 centymetr.

c) Przy przesyłaniu płynnych olejów i ciał łatwotopliwych należy używać butelek, flakonów lub pudełek metalowych, hermetycznie zamkniętych, które to naczynia wkłada się do skrzynek z metalu, drzewa lub falistej tektury, wypełniając próżnię między ściankami obu opakowań trocinami drzewnemi, watą lub materją gąbkowatą w ilości dostatecznej do wchłonięcia płynu na wypadek pęknięcia pierwszego rezerwoaru.

d) Przy przesyłaniu wyrobów celuloidowych należy je w ładać do pudełek metalowych, a te do skrzynek drewnianycb.

e) Mogą być przesyłane bez wszelkiego opakowania przedmioty, które zapomocą trwałego przewiązania zakończonego plombą lub pieczęcią dają się połączyć w jedną całość w formie paczki, niedającej się rozdzielić. Również nie jest wymagane opakowywanie paczek, których zawartość stanowią pojedyńcze przedmioty np.: kawałki drzewa, metalu i t. p., których się i w stosunkach handlowych zazwyczaj nie opakowywuje.

2. Na zewnętrznem opakowaniu paczki, w miejscach, gdzie się łączą zagięcia opakowania lub ścianki skrzynki, należy wyciskać identyczne pieczęcie lakowe lub też przewiązywać paczkę na krzyż szpagatem, którego złączone końce należy zamykać plombą lub pieczęcią lakową, uniemożliwiającą otwarcie paczki bez widocznego śladu naruszenia opakowania. Na skrzynkach drewnianych w miejscach, gdzie mają być umieszczone pieczęcie lakowe, należy wyżłobić odpowiednie wgłębienia, aby zabezpieczyć pieczęć przed zerwaniem.

3. Adres paczki winien być wypisany na samem opakowaniu bądź atramentem lub trwałą farbą, bądź ołówkiem chemicznym na zwilżonem poprzednio polu. O ileby adresu nie można było wypisać na samem opakowaniu, należy go wypisać na oddzielnej kartce i w sposób trwały przymocować całą płaszczyzną do opakowania.

Adres powinien być wypisany głoskami alfabetu łacińskiego w języku francuskim lub w języku kraju przeznaczenia i powinien zawierać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania (miejscowość, ulicę i nr. domu) odbiorcy, urząd pocztowy oddawczy i kraj przeznaczenia, jak również imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy.

Na paczkach z podaną wartością, wypisuje nadawca po słowach: „Valeur declarée" podawaną wartość w walucie kraju nadania słownie i cyframi, urząd zaś miejsca nadania uzupełnia ten napis, wyszczególniając obok niego cyframi wynik przeliczenia podanej wartości na franki złote.

§ 8. Adresy pomocnicze, deklaracje celne i statystyczne karty zgłoszenia.

1. Do każdej paczki zagranicznej nadawca obowiązany jest dołączać osobny adres pomocniczy, deklarację celną i statystyczną kartę zgłoszenia.

a) Formularze adresów pomocniczych (Bulletin d'expedition) wydane według wzoru międzynarodowego w języku francuskim z przekładem polskim, są do nabycia we wszystkich urzędach pocztowych.

Nadawca wypełnia formularz zgodnie z tem jak podał na paczce i zgodnie z napisami formularza, a mianowicie: w części głównej — słownie wartość paczki w walucie kraju nadania, liczbę deklaracji cel-

*

nych, imię i nazwisko odbiorcy, miejsce przeznaczenia i szczegółowy adres odbiorcy; na odcinku zaś własne imię, nazwisko i dokładny adres, na stronie odwrotnej — wskazówki dla urzędów pocztowych, jak mają postąpić z paczką w razie niemożności doręczenia jej adresatowi. Na odcinku nie wolno umieszczać żadnych innych napisów, mających charakter korespondencji osobistej. Prócz tego na adresach pomocniczych do paczek z podaną wartością, umieszcza się odcinek pieczęci, użytej do zamknięcia paczki.

b) Formularze deklaracyj celnych (Declaration on douane) wydane według wzoru międzynarodowego w języku francuskim z przekładem polskim, również można nabywać we wszystkich urzędach pocztowych. Należy je wypełniać w języku francuskim lub w języku kraju przeznaczenia ściśle według nadruków.

c) Statystyczną kartę zgłoszenia (deklarację statystyczną) nabywać można we wszystkich urzędach pocztowych. Należy ją wypełniać ściśle według napisów.

2. Za dokładność deklaracji celnej i statystycznej karty zgłoszenia oraz za zgodność wypisanych na nich danych z rzeczywistym stanem rzeczy, ponosi odpowiedzialność wyłącznie nadawca paczki. Urzędy pocztowe nie mają prawa badania zawartości paczek, a są tylko obowiązane uprzedzać nadawców, aby nie wysyłali przedmiotów, których przesyłka jest wzbroniona.

§ 9. Rodzaje paczek i specjalne życzenia nadawców paczek.

Nadawca paczki zagranicznej czy to zwykłej (bez podanej wartości) czy też z podaną wartością, ma prawo żądać, by nadana przez niego paczka:

a) doręczona była adresatowi w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych, po nadejściu do miejsca przeznaczenia, przez umyślnego posłańca; tego rodzaju paczki oznacza się napisem „expres“ (pośpieszna),

b) przesłana była za pomocą połączeń pośpiesznych, używanych do przewozu poczty listowej i niezwłocznie po nadejściu do miejsca przeznaczenia doręczona była adresatowi przez umyślnego posłańca; tego rodzaju paczki oznacza się napisem „urgent“ (pilna),

c) wydana była adresatowi po wpłaceniu przez tegoż obciążającej ją sumy pobraniowej; tego rodzaju paczki oznacza się napisem „remboursement“ (pobranie),

d) wydana była adresatowi bez pobrania od niego jakichkolwiek należytości lub tylko należytości celnych, uiszczenia których podejmuje się sam nadawca po otrzymaniu odpowiedniego rachunku; tego rodzaju paczki oznacza się napisem „franc de tous droits“ (wolne od wszelkich należytości celnych), lub „franc de droits de douane soulement“ (wolne tylko od należytości celnych),

e) wydana była adresatowi za poświadczeniem odbioru na specjalnym formularzu, zwracanym niezwłocznie nadawcy przez urząd oddawczy; tego rodzaju paczki oznacza się napisem „avis de reception" (zwrotne poświadczenie odbioru).

Z tych pięciu żądań, przewidzianych konwencją, Zarząd pocztowy polski na razie, ze względu na warunki lokalne, uwzględnia tylko wskazane pod a) i e). Ze zmianą warunków uwzględniane będą i pozostałe żądania, co podanem będzie do wiadomości osobnem rozporządzeniem.

§ 10. Opłaty i należytości pocztowe uiszczane przez strony.

1. Przy nadaniu paczki nadawca uiszcza zgóry:

a) opłatę za przewóz, uzależnioną od wagi paczki (jedna z trzech kategorji wskazanych w § 3) i od ilości krajów, biorących udział w przewozie.

Wobec tego, iż w wielu wypadkach paczka może być przesłana różnemi drogami, przyczem i wysokość opłat będzie różną, nadawcom przysługuje prawo wskazania drogi; o ile nadawca tego nie uskutecznił, urzędy pocztowe same wyznaczają drogę, wybierając najtańszą.

Opłata za przewóz wynosi: po 30 centymów w złocie od paczki do 1 klg. wagi, po 50 centymów w złocie od paczki ponad 1 do 5 klg. wagi i po 90 centymów w złocie od paczki ponad 5 do 10 klg. wagi, wziętej tyle razy, ile zarządów bierze udział w przewozie, z doliczeniem zarządu miejsca nadania i przeznaczenia.

Jeżeli paczka będzie przewożoną drogą morską, prócz powyższych opłat pobiera się także od każdej paczki, stosownie do ilości mil morskich od 15 centymów w złocie do 3 fr. 90 centymów w złocie dla każdego zarządu, biorącego udział w przewozie morskim, ewentualnie dla każdej linji okrętowej.

Na paczki ochronne opłaty za przewóz lądowy i morski są o 50% wyższe od opłat normalnych, przyczem zwiększenie to nie uwzględnia opłat dodatkowych pobieranych przez niektóre kraje.

Niższe opłaty przewozowe mogą być stosowane z państwami sąsiedniemi na podstawie specjalnych umów i będą w każdym wypadku ogłaszane;

b) należytość ekspedycyjna, gdy chodzi o paczkę z podaną wartością. Należytość ta wynosi 50 cent. od każdej paczki;

c) należytość asekuracyjna, gdy chodzi o paczki z podaną wartością. Należytość ta wynosi 5 centymów od każdych 30 franków lub części 30 franków podanej wartości;

d) należytość ekspresowa, gdy chodzi o paczki, doręczane adresatom przez umyślnych posłańców. Należytość ta wynosi 50 cent. od paczki.

e) należytość za zwrotne poświadczenie odbioru, wynoszącą tyle co opłata za zwykły list do zagranicy, według każdocześnie obowiązującej taryfy.

Opłaty podane w punktach a), b) c) i d) wyrażone w frankach i centymach urzędy pocztowe przeliczają na marki polskie, mnożąc odnośne kwoty przez spółczynnik, wyrażający stosunek marki do franka złotego.

Wszelkie opłaty przy nadaniu uiszcza się bądź przez nalepienie na adresie pomocniczym odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką.

2. Przy odbiorze paczki adresat uiszcza:

a) należytości celne i probiercze wykazane w kwicie celnym,

b) należytości za dopełnienie formaln ści celnych,

c) należytość za doręczenie,

d) należytość za przepakowanie paczki, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów,

e) opłatę za dosłanie,

f) składowe.

3. Za pismo wywiadowcze, zgłaszane bądźto przez nadawcę, bądź przez adresata, jak również za zwrotne poświadczenie odbioru, żądane przez nadawcę już po nadaniu paczki, strona uiszcza opłaty jak za dwa listy zagraniczne, według każdocześnie obowiązującej taryfy.

4. Za zawiadomienie nadesłane nadawcy o niedoręczalności paczki, nadawca uiszcza należytość jak za pismo wywiadowcze, a następnie przy otrzymaniu zwróconej paczki koszta powrotnego przesłania paczki.

§ 11. Reklamacje.

Nadawca, ewentualnie odbiorca paczki może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o losie swojej paczki.

Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następnego po nadaniu paczki na pocztę.

§ 12. Odpowiedzialność.

1. W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia paczki, o ile takowe nie zostały spowodowane wypadkami siły wyższej lub niezastosowaniem się do przepisów podanych w art. 6 i 7, nadawcy lub w jego miejsce adresatowi przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego poniesionej przez nadawcę stracie wskutek zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia paczki, przyczem nie uwzględnia się szkód pośrednich lub nieosiągniętych korzyści.

Odszkodowanie to przy paczkach zwykłych (bez podanej wartości) winno odpowiadać poniesionej stracie, nie może jednak przekraczać:

a) za paczkę do 1 klg. wagi . . . . 10 fr. zł,
b) „ „ ponad 1 do 5 klg. wagi . 25 „ „
c) „ „ „ 5 do 10 klg. wagi . 40 „ „
przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej wartości.

Nadawca, względnie adresat, tracą prawo do odszkodowania, jeżeli nie wnieśli reklamacji przed upływem jednego roku od dnia nadania paczki na pocztę.

§ 13. Wycofywanie paczek, zmiana adresu.

Nadawca paczki może w drodze pocztowej lub telegraficznej zażądać jej zwrotu, względnie zmiany adresu, musi jednak zgóry zapewnić pokrycie kosztów za nowy przewóz paczki i uiścić opłatę za przesłanie odnośnego żądania, a więc bądź opłatę za list zagraniczny, według każdoczesnej taryfy pocztowej, bądź opłatę za telegram według taksy do kraju miejsca przeznaczenia.

Żądania dotyczące zwrotu, względnie zmiany adresu paczki, winny być sporządzone na specjalnym druku, przyczem petent obowiązany jest udowodnić swoją tożsamość i przedłożyć dowód nadania. Forma żądania zwrotu, zmiany adresu paczki lub zniesienia, ewentualnie zmniejszenia kwoty pobraniowej jest taka sama, jak przy przesyłkach listowych.

Minister *Stesłowicz.* w. r.

PRZEPISY WYKONAWCZE
do „Rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafu z dn. 21 grudnia 1921 r, L. 8440/VI”.

I. Postępowanie urzędów nadawczych przy przyjmowaniu paczek do zagranicy.

Przygotowanie paczki do nadania.

§ 1. Przy nadawaniu paczek do zagranicy, ma nadawca do każdej paczki dołączyć osobny adres pomocniczy, odpowiednią ilość deklaracyj celnych i statystyczną kartę zgłoszenia.

Dokumenty przewozowe mają być wypełnione w sposób, przewidziany § 8 powyżej podanego rozporządzenia z dn. 21/XII 1921, L. 8440/VI paczki zaś opakowane w sposób określony w § 7 tegoż rozporządzenia.

Jeżeli przedłożone dokumenty przewozowe i opakowanie paczki nie odpowiadają wspomnianym przepisom, paczka nie może być przyjęta do transportu.

Czynności poprzedzające przyjęcie paczki do wysłania.

§ 2. Przed przyjęciem paczki należy zwrócić uwagę nadawcom na istnienie zakazów wywozu pewnych towarów i uprzedzić, że za fałszywe deklarowanie towarów sami ponoszą odpowiedzialność.

Jeżeli przyjmujący paczkę urzędnik na podstawie deklaracji celnej stwierdzi, że zawartość paczki stanowi towar, podlegający zakazowi wywozu, lub wogóle jest zakazany do przesyłania w paczkach pocztowych, obowiązany jest odmówić przyjęcia paczki.

Paczka zawierająca towar zakazany, może być przyjęta, gdy nadawca przedłoży pozwolenie na wywóz tego towaru.

W tym wypadku przyjmujący paczkę urzędnik, ma na dokumentach przewozowych wypisać dokładnie znamiona pozwolenia (numer i dzień wystawienia i nazwę urzędu, który wydał pozwolenie) i następnie przymocować je trwale do dokumentów przewozowych paczki.

Pozwolenie takie ma towarzyszyć paczce aż do urzędu pocztowo-celnego, który go następnie zatrzymuje u siebie. Zaznacza się, że urzędy pocztowe nie mają prawa badania zawartości paczek i prawdziwości deklaracyj.

§ 3. Urzędnik przyjmujący paczki do zagranicy, obowiązany jest na podstawie taryfy paczkowej sprawdzać:

a) czy do paczki dołączona została odpowiednia ilość deklaracyj celnych,

b) czy kraj przeznaczenia nie ustalił, jak to przewidziano w Konwencji, jednej tylko kategorji paczek do 5 klg. wagi,

c) czy do kraju przeznaczenia jest kilka dróg przewozowych,

d) czy, gdy chodzi o paczkę z podaną wartością, kraj przeznaczenia wogóle dopuszcza paczki z podaną wartością i czy dopuszczony najwyższy wymiar podanej wartości nie jest niższy od 1000 franków w złocie.

Niedostarczenie deklaracyj celnych w ilości, wymaganej przez kraj przeznaczenia paczki, wyklucza przyjęcie paczki do transportu.

Jeżeli kraj przeznaczenia dopuszcza wymianę paczek tylko jednej kategorji, a mianowicie do 5 klg. wagi, paczki ponad 5 klg. wagi przyjąć nie wolno, opłatę zaś za paczkę poniżej 5 klg. wagi należy pobrać według kategorji drugiej.

Jeżeli paczka do kraju przeznaczenia może być przesłana różnemi drogami przewozowemi, nadawcom przysługuje prawo wskazania drogi; o ile nadawca tego nie uczyni, urzędnik przyjmujący sam wyznacza drogę, wybierając najtańszą. W tym wypadku nadawca, ewentualnie urzędnik przyjmujący, zgodnie z wskazówkami kolumny 3. taryfy paczkowej, wypełnia po francusku na adresie pomocniczym paczki nazwę kraju, przez który dana paczka ma być przesłana.

Podana wartość.

§ 4. Paczek z podaną wartością nie wolno przyjmować do krajów, które tego rodzaju paczek nie wymieniają.

Jeżeli najwyższy wymiar podanej wartości w kraju przeznaczenia paczki jest niższy od 1000 franków w złocie, podana wartość paczki do

takiego kraju może być oznączona tylko w wysokości, dopuszczonej w kraju przeznaczenia.

Waga.

§ 5. Wagę paczek bez podanej wartości oznacza się z dokładnością do pół kilograma; przyczem niepełne 500 gr. należy liczyć za pół klg.

Wagę paczek z podaną wartością oznacza się z dokładnością do gramów.

Urząd miejsca nadania obowiązany jest wagę paczki zanotować i wykazać za równo na stronie adresowej paczki jak i na adresie pomocniczym, w miejscu na to przeznaczonem.

Nalepki wyróżniające.

§ 6. Na każdej paczce i na odnośnym adresie pomocniczym urząd nadania nakleja nalepkę druk nr. 27: część większą — na samej paczce, część mniejszą — na adresie pomocniczym.

Prócz tej nalepki, urząd nadawczy nakleja na paczkach i na odnośnych adresach pomocniczych: dla wyróżnienia paczek z podaną wartością — nalepkę czerwoną z napisem francuskim „Valeur declarée" (druk nr. 51 b), dla wyróżnienia paczek ochronnych — nalepkę „Encobrandt" (druk nr. 31), dla wyróżnienia paczek pośpiesznych — nalepkę „Exprés" (druk nr. 29).

Wymienione nalepki należy naklejać na paczkach w takich odstępach jedne od drugich, by nie mogły posłużyć do ukrycia miejsca uszkodzenia opakowania.

Nie należy ich również przeginać na dwie powierzchnie opakowania i w ten sposób zakrywać krawędzie paczki.

Niezależnie od wymienionych nalepek, na stronie adresowej adresu pomocniczego urząd nadawczy umieszcza odcisk datownika, wskazujący miejsce i datę nadania.

Opłaty.

§ 7. Każda paczka musi być przy nadaniu opłacona.

Wysokość opłaty uzależniona jest od miejsca przeznaczenia paczki, od drogi, którą się ma daną paczkę przesłać, od jej wagi i rodzaju. Stosownie do tego w taryfie paczkowej oznaczono dokładnie w centymach wysokość opłat, pobieranych przez urzędy pocztowe od nadawanych paczek.

Taryfa paczkowa wykazuje:

W kolumnie 5 całkowitą opłatę od wagi paczki zwykłej
„ „ 6 „ „ „ „ „ ochronnej

Prócz tego, jeżeli to będzie paczka pośpieszna, do jednej z wymienionych opłat należy dodać należytość ekspresową w kwocie 50 centymów.

Ustaloną w ten sposób ogólną opłatę od danej paczki we frankach w złocie, przelicza się według każdorazowo obowiązującej tabeli na marki polskie.

Od każdej paczki z podaną wartością pobiera się jeszcze należytość asekuracyjną w stosunku do podanej wartości i stałą należytość ekspedycyjną od sztuki. Łączną wysokość tych należytości, już wykazaną w markach polskich, określa się na podstawie każdocześnie obowiązującej tabeli należytości od wartości.

Nadawca paczki uiszcza wszystkie opłaty w markach polskich; zarachowuje się je albo przez nalepienie na adresie pomocniczym paczki odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, albo w wykazie opłat pobranych gotówką (druk nr. 669 a).

Pobranie opłaty gotówką zaznacza się na adresach pomocniczych w miejscu przeznaczonem na znaczki pocztowe słowami „franco" z podaniem pobranej opłaty, numeru wykazu opłat gotówką i daty. Obok tego należy umieścić odcisk datownika.

Ponieważ opłaty za paczki do zagranicy są bardzo znaczne i zwykle wykluczona jest możliwość nalepienia odpowiedniej ilości znaczków pocztowych na adresie pomocniczym, pobierane za paczki do zagranicy opłaty winno się zarachowywać w wykazie opłat, pobieranych gotówką.

§ 8. Zwykłe paczki, adresowane do jeńców i przez nich nadawane, z wyjątkiem paczek z podaną wartością, paczek za pobraniem, paczek ochronnych i paczek pośpiesznych, wolne są od opłat pocztowych zarówno w kraju nadania i przeznaczenia, jak i w krajach pośredniczących. Tak samo paczki jako też odnośne adresy pomocnicze muszą być oznaczone napisem „Correspondence de prisoniers de guerre"

Zwrotne poświadczenie odbioru.

§ 9. Jeżeli nadawca paczki pocztowej żąda przy nadaniu nadesłania mu zwrotnego poświadczenia odbioru, wówczas urząd nadania zarówno na paczce, jak i na dotyczącym adresie pomocniczym, umieszcza widoczny napis „Avis de reception" lub odcisk stempla „A. R.".

Druk nr. 52 zwrotnego poświadczenia odbioru wypełnia urząd nadawczy i wysyła wraz z dokumentami przewozowemi paczki. Należytość za zwrotne poświadczenie odbioru równa się, według każdocześnie obowiązującej taryfy pocztowej, opłacie za list polecony do zagranicy i nalepia się w znaczkach pocztowych na adresie pomocniczym. O ile druk ten nie dojdzie do urzędu oddawczego, ten ostatni sporządza z urzędu nowe zwrotne poświadczenie odbioru.

Zwrotne poświadczenie odbioru winno być wystawione w języku francuskim.

Urząd przeznaczenia po należytem wypełnieniu druku zwraca go w stanie otwartym i bez żadnej opłaty pod adresem nadawcy paczki.

Rejestracja nadawanych paczek.

§ 10. Przyjęte paczki wpisuje się do księgi przyjęć (druk nr. 11) Sposób prowadzenia księgi przyjęć normują przepisy wykonawcze do tymczasowej instrukcji pocztowej.

Nadawcy paczki na przyjętą paczkę wydaje się rewers nadawczy. Na rewersie tym urzędnik, przyjmujący paczkę, wypisuje numer paczki, rodzaj paczki, imię i nazwisko i adres odbiorcy, wartość i wagę paczki, drogę i uiszczoną opłatę.

II. Postępowanie urzędów pocztowo-celnych z paczkami wysyłanemi do zagranicy.

Sposób wysyłania paczek i dokumentów przewozowych z urz. nadania do urz. pocztowo-celnego.

§ 11. Urzędy pocztowe, nadane do zagranicy paczki wraz z dokumentami przewozowemi mają wysyłać do przynależnych urzędów pocztowo celnych, ewentualnie do pocztowych urzędów wymiany, o ile te ostatnie są dla nich równocześnie urzędami pocztowo-celnemi.

W drodze z urzędu nadawczego do urzędu pocztowo-celnego, względnie do pocztowego urzędu wymiany, należy z paczkami do zagranicy postępować jak z paczkami wewnętrznemi.

Co do kartowania paczek, przesyłanych za celną kartą konwojową (kartą warunkowej odprawy), szczegóły będą podane w przepisach pocztowo-celnych.

Dla orjentacji, przy kierowaniu paczek zagranicznych do właściwych urzędów pocztowo-celnych, urzędy pocztowe nadawcze oznaczają lub nalepiają na przyjętych paczkach i na odnośnych dokumentach przewozowych wpadające w oczy karteczki z nazwą przynależnego urzędu pocztowo-celnego.

Adresy pomocnicze, deklaracje celne i statystyczne, karty zgłoszenia oraz wszelkie inne przynależne do paczek dokumenty przewozowe, urzędy nadania wysyłają w kopertach lub wiązankach z wyraźnym napisem „Adresy pomocnicze, deklaracje celne i statystyczne karty zgłoszenia z urzędu pocztowego . . . . . do pocztowo-celnego, względnie do pocztowego urzędu wymiany, w . . . . ".

Poczty ruchome (ambulanse) sporządzają z takich kopert i wiązanek do urzędu pocztowo-celnego, względnie do urzędu wymiany, jeden wspólny pakiet lub worek i zapisują ten pakiet względnie worek jako odsyłkę adresów pomocniczych do wykazu odsyłek danego urzędu pocztowo-celnego, względnie urzędu wymiany.

Czynności urzędu pocztowo celnego.

§ 12. Urząd pocztowo-celny, po sprawdzeniu zgodności nadeszłych paczek z adresami pomocniczemi, dostarcza je do oględzin celnych.

**

Urząd celny, zależnie od uznania, bada wszystkie lub niektóre paczki, poczem na wszystkich przedłożonych mu paczkach i na przynależnych dokumentach przewozowych umieszcza swój stempel, ewentualnie zaopatruje je odpowiedniemi uwagami. Statystyczne karty zgłoszenia i ewentualne pozwolenia na wywóz, pozostają w urzędzie celnym.

§ 13. Jeżeli przy rewizji celnej okaże się, że zawartość paczki stanowią przedmioty zakazane do przesyłania w paczkach pocztowych lub przedmioty zakazane do wywozu z Polski, a do dokumentów przewozowych nie dołączono pozwolenia na wywóz, okoliczność tę ma urząd pocztowo-celny stwierdzić na samej paczce i na odnośnych dokumentach przewozowych i zwrócić paczkę do urzędu nadania, celem doręczenia nadawcy.

Gdyby jednak na adresie pomocniczym paczki był zapisek urzędu nadania, że pozwolenie na wywóz przy nadaniu było dostarczone, wtedy paczki zwracać nie należy, lecz zażądać dodatkowego dosłania pozwolenia na wywóz względnie wyjaśnienia co się z pozwoleniem stało.

§ 14. Wszystkie czynności jak: otwieranie i zamykanie paczek, wyjmowanie z nich zawartości i ponowne opakowanie uskutecznia służba pocztowa stosownie do wskazówek urzędu celnego b e z p ł a t n i e. Po uskutecznionej rewizji celnej, urząd pocztowo-celny ma na paczkach i na dokumentach przewozowych s k r e ś l i ć n a p i s l u b z e r w a ć n a l e p k ę z n a z w ą u r z ę d u p o c z t o w o - c e l n e g o, które urząd nadania dla należytego skierowania paczki umieścił, a w m i e j s c e n i c h n a p i s a ć l u b n a l e p i ć n a z w ę u r z ę d u w y m i a n y, który daną paczkę ma wydać zagranicy. Jeżeli urząd pocztowo-celny jest zarazem urzędem wymiany, to ogranicza się do usunięcia tej karteczki i postępuje według wskazówek niżej podanych §§ 15—34.

Urząd pocztowo-celny wysyła zbadane paczki do przynależnych urzędów wymiany w sposób ustalony dla ruchu wewnętrznego, z adresów zaś pomocniczych, z deklaracyj celnych i ewentualnie z innych dokumentów przewozowych robi osobne wiązanki. Ambulanse z wymienionych wiązanek sporządzają pakiety lub worki i przekazują je wprost do odnośnych urzędów wymiany.

III. Postępowanie Polskiego urzędu wymiany przy wysyłce paczek do zagranicznego urzędu wymiany.

S p r a w d z a n i e p a c z e k i o p ł a t.

§ 15. Urzędy wymiany obowiązane są sprawdzić zgodność nadeszłych paczek z adresami pomocniczemi, porównywując numery nadawcze i nazwy urzędów miejsca nadania i przeznaczenia, następnie zaś wagę, wymiary i opakowanie paczek, sposób wypełnienia adresów pomocniczych i deklaracyi celnych i ilości egzemplarzy deklaracyi.

§ 16. Prócz tego Urzędy wymiany obowiązane są sprawdzać prawidłowość opłat pobranych za paczki wysyłane do zagranicy, spostrzeżone usterki zgłaszać urzędom nadawczym za pomocą zawiadomienia (druk nr. 83) i dopilnować zwrotu tych zawiadomień, zaopatrzonych przez urząd nadania w znaczki pocztowe, odpowiadające brakującej kwocie.

Otrzymane z powrotem zawiadomienia, urzędy wymiany przechowywują jak inne dokumenty paczkowe.

§ 17. Jeżeli paczki były opłacone gotówką, mają urzędy wymiany wpisywać takie paczki do „kontrolnego wykazu opłat pocztowych gotówką" (druk Nr. 669 b). Oryginał tego wykazu za dany miesiąc przesyłają odnośne urzędy wymiany najpóźniej w dniu trzecim następnego miesiąca do Wydziału I Izby Kontroli Rachunków Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

W razie zauważenia nieokładności w opłatach gotówką, mają urzędy wymiany postępować w myśl rozporządzenia w tym przedmiocie z dnia 12/VIII 1920 r. L. 16208/898/V (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20 z 1920 poz. 211).

§ 18. Paczki, nieodpowiadające przepisom, ma się zwracać do urzędów nadawczych, o ile zauważone usterki nie dadzą się usunąć w drodze pisemnego porozumienia się z urzędem nadawczym.

Ewidencja paczek nadliczbowych i brakujących.

§ 19. Paczki do zagranicy mogą urzędy wymiany wysyłać tylko przy dołączeniu oryginalnego adresu pomocniczego paczki.

Paczki bez oryginalnych adresów pomocniczych, mają urzędy wymiany zatrzymywać tak długo, dopóki na ich żądanie nie nadejdą do nich oryginalne adresy pomocnicze, ewentualnie duplikaty, wystawione przez urzędy nadawcze.

W obrocie paczkowym między Polską a Czechosłowacją i Austrją urzędy wymiany mogą, w razie nienadejścia oryginalnych adresów pomocniczych wraz z paczkami, paczki do tych krajów wysyłać w drodze wyjątku na podstawie zastępczych adresów pomocniczych, wystawianych przez urzędy wymiany.

§ 20 Urzędy wymiany mają paczki brakujące i nadliczbowe, o ile nie nastąpiło wyrównanie w ciągu najbliższych 24 godzin, wpisywać do rejestru nadliczbowych i brakujących paczek (druk nr. 21.) a także sprawdzać codziennie, czy pozostałe w tym dniu nadliczbowe paczki i adresy pomocnicze nie znajdą wyrównania w zapiskach z dni poprzednich.

Pozatem każdy urząd wymiany zestawia codziennie odpowiednią ilość spisów paczek nadliczbowych i brakujących i odsyła je natychmiast do wszystkich innych urzędów wymiany, sporządzających bezpośrednie odsyłki do krajów, dla których te nadliczbowe i brakujące paczki

są przeznaczone. Wspomniane ostatnio urzędy wymiany porównywują te spisy ze swojemi zapiskami i wrazie stwierdzenia, iż są w posiadaniu adresu pomocniczego do paczki, zalegającej w innym urzędzie wymiany jako nadliczbowej, przesyłają tam odnośny adres pomocniczy w kopercie zamkniętej, najbliższą okazją.

Przy każdej wyrównanej pozycji należy uwidocznić sposób wyrównania, zaznaczając dzień i okazję wysłania paczki za granicę.

§ 21. Gdyby w ciągu dni trzech od dnia nadejścia nadliczbowej przesyłki, względnie adresu pomocniczego, nie nastąpiło wyrównanie na podstawie wzajemnie wymienianych spisów, urząd wymiany wdraża poszukiwania w urzędzie nadawczym, ewentualnie, jeżeli chodzi o paczkę z zagranicy, w urzędzie przeznaczenia i równocześnie zgłasza paczkę na druku nr. 22, wzgl. 23 jako nadliczbową, względnie brakującą, do przynależnego Urzędu niedoręczalnych przesyłek, w myśl obowiązujących przepisów, dotyczących paczek w obrocie wewnętrznym.

W myśl tych samych przepisów mają urzędy wymiany nadliczbowe paczki bez adresu i bez znamion nadawczych odsyłać do Urzędu niedoręczalnych przesyłek celem wdrożenia poszukiwań.

§ 22. Paczki wymieniane na podstawie zastępczych adresów pomocniczych ma się utrzymywać w ewidencji. Po nadejściu do urzędów wymiany oryginalnych adresów pomocniczych, ewentualnie duplikatów, urzędy te wpisują na nich daty odesłania paczek, wpisują adresy do kart paczkowych z odpowiedniemi uwagami, robią z nich osobne wiązanki i wraz z kartą wysyłają do przynależnych zagranicznych urzędów wymiany.

Karty paczkowe.

§ 23. Urzędy wymiany wpisują każdą wysłać się mającą paczkę pojedynczo do karty paczkowej „Feuille de route" (druk nr. 43), wypełniając wszystkie kolumny karty według napisów.

Karty paczkowe, sporządzane w dwóch egzemplarzach przez użycie ołówka chemicznego i kalki, ma się prowadzić według miesięcznej numeracji, oddzielnie dla każdego zagranicznego urzędu wymiany, osobne dla paczek zwykłych i osobne dla paczek z podaną wartością. Paczki z podaną wartością do 10 franków mimo, iż były przyjęte jako wartościowe, urzędy wymiany wpisują do kart przeznaczonych dla zwykłych paczek, a tylko paczki z podaną wartością ponad 10 franków, do osobnych kart, przeznaczonych dla paczek wartościowych.

W ruchu zamorskim, urzędy wymiany obowiązane są w lewym górnym rogu karty paczkowej podawać jej numer porządkowy, ustalony według serji rocznej, oddzielnie dla każdego wysyłającego urzędu wymiany i dla każdego zagranicznego urzędu wymiany.

Pod numerem, o ile to okaże się możliwem, należy podawać nazwę parowca lub statku, który odsyłkę zabiera. Ostatni numer karty

z roku ubiegłego powinien być podany w karcie paczkowej pierwszej odprawy roku następnego.

Sposób zaliczania w kartach paczkowych opłat i należytości przewozowych za paczki z Polski do zagranicy.

§. 24. Opłaty i należytości, przypadające Zarządom zagranicznym za paczki nadane w Polsce do zagranicy, urzędy wymiany zaliczają w kolumnie 8 karty paczkowej.

Opłaty i należytości, przypadające Polsce od Zarządu zagranicznego za zagraniczne paczki, dosyłane lub zwracane z Polski do zagranicy, ewentualnie do kraju nadania, urzędy wymiany zaliczają w kolumnie 9 karty paczkowej.

Ta sama zasada obowiązuje w odwrotnym kierunku zagraniczne, urzędy wymiany wobec Polski, przy wysyłaniu paczek z zagranicy do polskich urzędów wymiany.

§ 25. Opłaty i należytości dla zagranicy mają być zaliczane w kartach na podstawie oryginalnych adresów pomocniczych, lub, gdyby te zaginęły, na podstawie duplikatów, wystawianych przez urzędy nadania paczek.

Wyjątek stanowią paczki z Polski do Czechosłowacji i Austrji, za które opłaty i należytości mogą być zaliczane w kartach prowizorycznie na podstawie zastępczych adresów pomocniczych.

W tym ostatnim wypadku, gdyby według nadeszłych dodatkowo oryginalnych adresów pomocniczych, względnie ich duplikatów, zostało stwierdzonem, że przy wysyłaniu paczki na podstawie zastępczego adresu pomocniczego za przewóz jej zaliczono nieodpowiednią kwotę, urzędy wymiany przy dosyłaniu oryginalnych adresów pomocniczych względnie duplikatów, wpisują do karty paczkowej uzupełniającą należytość przewozową.

§ 26. W kolumnach 13, 14 i 15 taryfy paczkowej podano te kwoty, które, stanowiąc udział Zarządów zagranicznych w opłatach i należytościach, pobranych przy nadaniu paczki w Polsce, winny być przez urzędy wymiany wpisane w kolumnie 8 karty paczkowej i w ten sposób zaliczone na dobro Zarządów zagranicznych.

W kolumnie 13, podano kwoty, odpowiadające poszczególnym kategorjom wagi paczek zwykłych;

w kolumnie 14, kwoty odpowiadające poszczególnym kategorjom wagi paczek ochronnych;

w kolumnie 15, kwotę, odpowiadającą udziałowi w należytości asekuracyjnej za paczkę, której podana wartość wynosi 300 franków lub część 300 franków. Jeżeli podana wartość paczki przekracza 300 fr., to za każde dalsze 300 franków, lub część 300 franków dolicza się takąż samą kwotę, jak wykazana w kolumnie 15.

§ 27. Na podstawie powyższych danych w kolumnie 8 karty pocztowej wpisuje się:

a) gdy chodzi o paczkę bez podanej wartości—odpowiednia kwota wykazana w kolumnie 13, względnie 14;

b) gdy chodzi o paczkę z podaną wartością — jedna z powyższych kwot, uzupełniona kwotą, wykazaną w kolumnie 15, pomnożoną przez jeden, dwa, trzy lub cztery, zależnie od podanej wartości;

c) nakoniec, gdy chodzi o paczkę ekspresową do powyższych sum dodaje się jeszcze 50 centymów jako należytość ekspresową.

§ 28. Dla ułatwienia sprawdzania zaliczonych należytości w karcie paczkowej w kolumnie uwag (Observation) należy przy wpisywaniu:

paczek	pośpiesznych	zaznaczać . .	„exprès“
„	ochronnych	„ . .	„encombrants“
„	pilnych	„ . .	„urgents“
„	obciążonych pobraniem	. .	„remboursement“
„	za zwrotn. pośw. odbioru	. .	„A. R.“

Paczek dla jeńców nie obciąża się żadnemi należytościami.

Sposób wydawania względnie przesyłania paczek z polskiego urzędu wymiany do zagranicznego urzędu wymiany.

§ 29. Wymiana paczek między Polską a zagranicą, odbywa się za pośrednictwem pocztowych urzędów wymiany do tego wyznaczonych.

Paczki, wpisane do karty paczkowej, stanowią odsyłkę paczkową.

Rozróżnia się odsyłki paczek zwykłych i odsyłki paczek wartościowych.

Każda odsyłka składa się: z karty paczkowej, do której zostały wpisane paczki; z wykazu ładunku paczkowego (Bordereau de Livraison) druk nr. 415a; z odnośnych paczek; wreszcie z przynależnych dokumentów przewozowych.

Z adresów pomocniczych, deklaracyj celnych i innych dokumentów przewozowych do paczek jednej lub drugiej kategorji, tworzą urzędy wymiany oddzielne wiązanki, zaopatrując każdą z nich w odpowiedni napis.

§ 30. Jeżeli polski i zagraniczny urząd wymiany są w jednej i tej samej miejscowości granicznej, przekazywanie odsyłek paczkowych z jednego do drugiego urzędu odbywa się bezpośrednio.

Zwykłe odsyłki paczkowe przekazuje się sumarycznie przez odliczenie ogólnej liczby paczek, wyszczególnionej w karcie paczkowej i wykazie ładunku paczkowego; odbiór potwierdza się na kopji wykazu ładunku.

Wartościowe odsyłki paczkowe przekazuje się pojedyńczo sztuka za sztuką, porównywując je z wpisami w kartach; odbiór potwierdza się na kopji wykazu ładunku pocztowego.

§ 31. Jeżeli polski i zagraniczny urząd wymiany nie znajdują się w tej samej miejscowości granicznej, wtedy całe odsyłki paczkowe, w sposób ustalony w wewnętrznym obrocie, urzędy wymiany przekazują ambulansom, które je przewożą w oznaczone przez poszczególne Dyrekcje miejsca i wydają pocztowemu personelowi zagranicznemu w sposób wyżej ustalony.

§ 32. Paczki, przewożone morzem na okręcie, przesyła się w zamkniętych worach lub plombowanych skrzyniach. Odbiór ich kwituje na kopji wykazu ładunku kapitan okrętu, ewentualnie właściciel linji okrętowej.

§ 33. Odsyłki paczkowe na specjalne polecenie Dyrekcji mogą być wymieniane także w zamkniętych workach, koszach, w przedziałach wagonowych lub całych wagonach kolejowych na podstawie bez pośrednich kart paczkowych.

§ 34. Jeżeli urząd wymiany nie otrzyma najbliższą pocztą od zagranicznego urzędu wymiany zawiadomienia o stwierdzonych niedokładnościach odprawionej odsyłki paczkowej, uważa się, że otrzymał ją w porządku.

IV. Zwrotne poświadczenia odbioru, żądane po nadaniu paczki.

§ 35. Jeżeli nadawca żąda zwrotnego poświadczenia odbioru paczki już po jej nadaniu, wówczas urząd nadawczy wystawia jednocześnie formularz zwrotnego poświadczenia odbioru (druk nr. 52), podając w nim dokładne znamiona paczki (urząd nadawczy, dzień nadania, numer i pełny adres) i pismo wywiadowcze zagraniczne (druk nr. 48), nalepiajac na niem znaczki pocztowe, stanowiące należytość za zwrotne poświadczenie odbioru i oba te druki skierowywuje śladem paczki przez urzędy wymiany do urzędu przeznaczenia.

§ 36. Za zwrotne poświadczenie odbioru, żądane po nadaniu paczki, pobiera się należytość, odpowiadającą podwójnej opłacie, pobieranej według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej za list polecony do zagranicy wagi 20 gr.

§ 37. Gdyby paczka, na którą już po nadaniu zażądano zwrotnego poświadczenia odbioru, doręczona została prawidłowo, wówczas urząd przeznaczenia zatrzymuje u siebie pismo wywiadowcze, zwrotne zaś poświadczenie odbioru, należycie wypełnione, zwraca w stanie otwartym i bez żadnej opłaty pod adresem nadawcy paczki.

§ 38. Gdyby paczka, na którą już po nadaniu zażądano zwrotnego poświadczenia odbioru nie nadeszła do urzędu przeznaczenia, wówczas urząd przeznaczenia postępuje z pismem wywiadowczem (nadesłanem wraz z drukiem zwrotnego poświadczenia odbioru), jak z prawidłowo wniesioną reklamacją paczki.

§ 39. Jeżeli zwrotne poświadczenie odbioru, żądane przez nadawcę w chwili nadania, nie nadeszło do urzędu nadania w terminie oznaczonym, to przy reklamowaniu takiego poświadczenia należy postąpić w myśl powyżej podanego § 35. W tym wypadku urząd nadawczy umieszcza w nagłówku druku wzmiankę: „Duplicata de l'avis de réception".

V. Reklamacje.

§ 40. Do reklamacji zarówno paczek pocztowych, jak i niezwróconych przekazów pobraniowych, używa się druku nr. 48.

Reklamacje mogą być wnoszone tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po dniu nadania paczki na pocztę; po upływie tego terminu reklamujący traci prawo do odszkodowania.

Formularze reklamacyj należy wypełniać w języku francuskim ściśle według tekstu nadruków. Niezależnie od pisma wywiadowczego zagranicznego, sporządzają urzędy pocztowe pismo wywiadowcze dla obrotu wewnętrznego, oznaczone napisem „z urzędu" (druk nr. 92), notując na niem znamiona przesyłki i datę jej wysłania, poczem oba pisma wywiadowcze, razem złączone, wraz z wzorem adresu w zamkniętej kopercie wysyłają do pocztowego urzędu wymiany, do którego paczka została skierowana.

Pocztowy urząd wymiany, po ustaleniu dat wysłania paczki do odnośnego zagranicznego urzędu wymiany, wypełnia przepisane rubryki zagranicznego pisma wywiadowczego (druk nr. 48) i odsyła je wraz wzorem adresu do miejsca służbowego kraju przeznaczenia lub w relacjach z krajami, z któremi Polska bezpośrednio wymienia odsyłki paczkowe, do miejsca służbowego tego kraju, do którego reklamowaną paczkę wydał.

W szczegółach urzędy pocztowe mają postępować z reklamacjami ściśle według rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 25. VII 1921 r. L. 19341/1094/V w przedmiocie reklamacji rejestrowanych przesyłek pocztowych wewnętrznych i zagranicznych. (Dz. Urz. M. P. i T. № 6 z 1921 r. poz. 1 7).

Wykaz miejsc słu bowych poszczególnych krajów, do których ma się wysyłać pisma wywiadowcze zagraniczne, dołączony jest do powyżej wspomnianego rozporządzenia.

IV. Postępowanie urzędu wymiany przy odbiorze paczek z zagranicznego urzędu wymiany.

Odbiór paczek i sprawdzanie dokumentów przewozowych.

§ 41 Polski urząd wymiany otrzymuje paczki od zagranicznego urzędu wymiany w ten sam sposób, w jaki je przekazuje zagranicznemu urzędowi (patrz §§ 29 — 34 niniejszych przepisów).

Każda paczka zagraniczna przesyłana do Polski, winną być zaopatrzona w osobny adres pomocniczy i dwie deklaracje celne.

Przepis ten wyjątkowo nie stosuje się do paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

§ 42. Z chwilą otrzymania odsyłki paczkowej, urząd wymiany sprawdza na podstawie karty paczkowej, adresów pomocniczych i deklaracyj celnych zgodność otrzymanych paczek z powyższemi dokumentami, a także stan zewnętrzny paczek, wreszcie wagę paczek wartościowych.

O zauważonych niedokładnościach i różnicach drugorzędnego znaczenia jak np. dotyczących wymiaru, objętości, wagi i opakowania, które to różnice oczywiście nie mogą spowodować odpowiedzialności Zarządu pocztowego, urząd wymiany odbierający powiadamia urząd wymiany wysyłający (zagraniczny) zapomocą „Bulletin de vérification" (druk nr. 44).

O niedokładnościach poważniejszych, mogących spowodować odpowiedzialność Zarządu pocztowego, jak np. nieotrzymaniu paczki, zwłaszcza z podaną wartością, o niezgodności wpisów z rzeczywistością i t.p. urząd wymiany odbierający sporządza protokół, który ewentualnie wraz z opakowaniem, workiem, sznurkami i pieczęciami przesyła listem poleconym do przynależnej Okręgowej Dyrekcji Poczt do dalszego zarządzenia, niezależnie zaś powiadamia o nich niezwłocznie urząd wymiany wysyłający zapomocą „Bulletin de vérification".

§ 43. Kwoty podawane w karcie paczkowej w kolumnach 8 i 9, o ileby były obliczone nieprawidłowo, ma urząd wymiany skreślać, wpisywać czytelnie nowe kwoty i powiadamiać o tem urząd wymiany wysyłający zapomocą „Bulletin de vérification"

Tego rodzaju „Bulletin de vérification" uznany i zwrócony przez zagraniczny urząd wymiany, należy dołączać do odnośnej karty paczkowej.

Sprostowań, niepopartych dokumentami dowodowemi, może zagraniczny urząd wymiany przy obrachunku nie uwzględnić.

§ 44. Jeżeli urząd wymiany nie prześle najbliższą pocztą po odbiorze odsyłki paczkowej z zagranicy żadnego zawiadomienia o spostrzeżonych niedokładnościach, to tem samem stwierdza, że otrzymał odsyłkę w porządku i od tej chwili ponosi wszelką odpowiedzialność za odebrane paczki.

§ 45. Jeżeli odsyłka paczkowa nadejdzie bez karty paczkowej, urząd wymiany obowiązany jest niezwłocznie sporządzić spis nadeszłych paczek w dwu ch egzemplarzach i jeden z nich wraz z „Bulletin vérification" przesłać zagranicznemu urzędowi wymiany.

Gdyby otrzymaną bez karty odsyłkę stanowiły paczki wartościowe, urząd wymiany obowiązany jest, niezależnie od dopełnienia po-

wyższych wskazówek, telegraficznie powiadomić zagraniczny urząd wymiany o ogólnej ilości i wartości otrzymanych paczek.

§ 46. Urzędy wymiany mają prowadzić rejestr nadliczbowych i brakujących paczek, przesyłanych z zagranicy i bezpośrednio żądać wyjaśnień od dotyczących zagranicznych urzędów wymiany.

Tranzyt paczek przez Polskę.

§ 47. Tranzytem przez Polskę do innych krajów dozwolone jest przesyłanie wszelakiego rodzaju paczek bez jakichkolwiek ograniczeń.

W miarę podjęcia ruchu paczkowego, Dyrekcje Poczt i Telegrafów powiadamiać będą podległe im urzędy wymiany, które kraje i dokąd będą za ich pośrednictwem przesyłać swoje paczki.

Należytości przypadające Polsce za paczki zagraniczne.

§ 48. Z opłat, pobieranych przez zagraniczne urzędy nadawcze za paczki, adresowane do Polski, polski Zarząd pocztowy otrzymuje pewną część, która wynosi:

a) za paczki zwykłe: do 1 klg wagi — 30 cs., ponad 1 do 5 klg. wagi — 50 cs. i ponad 5 do 10 klg. wagi — 90 cs.;

b) za paczki ochronne: do 1 klg. wagi — 45 cs., ponad 1 do 5 klg. wagi — 75 cs. i ponad 5 do 10 klg. wagi—1 fr. 35 cs.;

c) za paczki z podaną wartością, prócz wyżej podanej pod a), względnie pod b), należytości od wagi, należytość asekuracyjną po 5 cs. od każdych 300 franków lub części 300 franków podanej wartości;

d) za paczki ekspresowe, prócz należytości od wagi i wartości, także należytość ekspresową — 50 cs. od każdej paczki.

§ 49. W niektórych wypadkach należytości przypadające Polsce, mogą być mniejsze niż podano powyżej, a mianowicie, gdy chodzić będzie o paczki, pochodzące z krajów, z któremi zawarte będą w przyszłości umowy specjalne; wyjątki te w każdym wypadku podane będą do wiadomości.

§ 50. Paczki, pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, opłacane są przy nadaniu tylko do portu w Gdańsku, z tego więc powodu urząd wymiany w Gdańsku, wystawiając na paczki takie adresy pomocnicze, obciąża każdą paczkę opłatami według każdorazowo obowiązującej taryfy dla paczek w ruchu krajowym.

§ 51. Opłaty zagraniczne, ciążące na paczkach zwrotnych i dosyłanych z zagranicy, wykazane w kartach paczkowych w kolumnie 9-ej, urzędy wymiany obowiązane są przeliczać na marki polskie, uzupełniać je opłatami za przewóz wewnątrz kraju i odnotowywać na odnośnych adresach pomocniczych w celu ściągnięcia od odbiorców.

§ 52. Gdy chodzi o paczki zagraniczne, przewożone tranzytem przez terytorjum Polski, urzędy wymiany sprawdzają zaliczane Polsce w kartach paczkowych należytości, posługując się taryfą paczkową.

Powyższe należytości składają się z należytości, które Polska obowiązana będzie zaliczyć zagranicy przy wysyłaniu tych paczek dalej, oraz z należytości, przypadających samej Polsce za tranzyt; pierwsze oblicza się na podstawie danych kolumny 13, względnie 14 i 15 taryfy paczkowej, uzupełnionych ewentualnie należytością ekspresową, drugie — na podstawie powyżej podanego § 48 niniejszych przepisów.

Należytość przypadająca Polsce może być mniejsza niż podano w § 48 wówczas, gdy chodzi o paczki z krajów, z któremi zostaną lub zostały zawarte umowy specjalne.

§ 53. Gdy chodzi o paczki zwrotne lub dosyłane z zagranicy, przewożone tranzytem przez Polskę, mają urzędy wymiany wypisywać na przynależnych adresach pomocniczych zaliczone w kartach paczkowych w kolumnie 9 należytości zagraniczne, dodając wyrażone we frankach należytości tranzytowe, przypadające Polsce, a to, by wyjściowe urzędy wymiany wiedziały, jakie należytości mają wpisać w kolumnie 9 kart paczkowych przy wysyłaniu tych paczek dalej do zagranicy.

Przepakowywanie paczek i zaliczanie poniesionych z tego tytułu kosztów.

§ 54. Gdyby z powodu wadliwego lub uszkodzonego opakowania paczki, czy to przeznaczonej dla Polski, czy przewożonej tranzytem przez terytorjum Polski, zachodziła konieczność przepakowania takowej, należy, przy zachowaniu środków ostrożności, zabezpieczyć zawartość paczki, bądź to pozostawiając pierwotne opakowanie, bądź to dając nowe, uwidaczniając jednak na nowem opakowaniu pierwotne znamiona paczki (nazwę urzędu nadawczego i nr. nadawczy.

§ 55. Faktyczne koszta przepakowania paczki obowiązany jest pokryć adresat, wobec czego urząd, który paczkę przepakował, odnośną kwotę odnotowywuje na adresie pomocniczym. Kwotę tę ściąga od adresata urząd oddawczy, gdy paczka podlega wydaniu w Polsce, względnie wpisuje ją do karty paczkowej w kolumnie 9-ej urząd wymiany, gdy paczka podlega przesłaniu do zagranicy.

Sposób wysyłania paczek, nadeszłych z zagranicy do urzędów pocztowo-celnych, wzgl. do wyjściowych urzędów wymiany.

§ 56. Urzędy wymiany, odebrane z zagranicy paczki dzielą na przynależne urzędy pocztowo-celne, oznaczają je nalepkami lub napisami, wskazującemi odnośne urzędy pocztowo-celne i wysyłają je, jako oddzielne odsyłki paczkowe, do tych urzędów. Same adresy pomocni-

cze wraz z deklaracjami celnemi i innemi dokumentami przewozowemi, wysyłają urzędy wymiany do urzędów pocztowo-celnych w sposób oznaczony w art. 3 § 4 instrukcji pocztowo-celnej (Dz. urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1921 r.).

§ 57. Paczki pocztowe, przewożone tranzytem przez terytorjum Polski, wysyłają urzędy wymiany w zamkniętych workach wraz z dokumentami, jako oddzielne odsyłki, do wyjściowego urzędu wymiany w Polsce.

Ten ostatni wpisuje takie paczki pojedyńczo do kart paczkowych i wysyła do zagranicznego urzędu wymiany w sposób wskazany w powyżej podanych § § 29 — 34 niniejszych przepisów.

Należytości przewozowe dla zagranicy za paczki, przewożone tranzytem przez polskę, wpisuje polski urząd wymiany do kart paczkowych w kolumnie 8 w takiej wysokości, jak gdyby to były paczki nadane w Polsce. Należytości za tranzytowe paczki zwrotne lub dosyłane, których koszta zwrotu lub dosyłania ma pokryć odbiorca, urząd wymiany wpisuje do kart paczkowych w kolumnie 9 na podstawie danych uwidocznionych na adresach pomocniczych przez polskie wejściowe urzędy wymiany.

Dosyłanie przez urzędy wymiany paczek z zagranicy mylnie skierowanych do Polski.

§ 58. Paczki z zagranicy, nadeszłe do polskiego urzędu wymiany wskutek mylnego skierowania, należy dosyłać połączeniami najszybszemi, jakiemi rozporządza urząd dosyłający.

Paczki takie nie mogą być obciążane ani należnościami celnemi, ani też żadnemi innemi.

§ 59. Gdy dosłanie paczki powoduje zwrot jej urzędowi wymiany, który ją wysłał, wówczas dosyłający urząd wymiany skreśla w karcie paczkowej należytości, zaliczone dla niego i powiadamia o tem dotyczący urząd wymiany zapomocą „Bulletin de vérification“ (druk nr. 44).

§ 60. W innych wypadkach dosyłania, gdy paczki nie zwraca się do zagranicznego urzędu wymiany, z którego była otrzymana, i gdy należytość przypadająca dosyłającemu urzędowi wymiany nie wystarcza na pokrycie kosztów, połączonych z dosłaniem jej do miejsca przeznaczenia (udział Polski i dalszych krajów), dosyłający urząd wymiany odpowiednio zmienia w karcie paczkowej kwotę, którą mu zaliczył na jego dobro wysyłający urząd wymiany i powiadamia o tem ten ostatni urząd zapomocą „Bulletin de vérification“.

§ 61. Jeżeli paczka z winy poczty przyjęta była do wysłania nieprawidłowo i z tego powodu podlega zwrotowi do kraju nadania lub jeżeli urząd wymiany w trakcie wymiany stwierdzi przekroczenie za-

kazów, przewidzianych w § 6 powyżej zamieszczonego „Rozporządzenia“, w takim razie z taką paczką postąpić należy tak, jak gdyby podlegała zwrotowi wskutek mylnego skierowania.

Dosyłanie paczek zagranicznych wskutek mylnego skierowania odbywa się bezpłatnie w tym tylko wypadku, jeżeli takowe pochodzą z krajów, uczestniczących w Konwencji paczkowej.

Wobec powyższego zastrzeżenia, paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, mylnie skierowanych do Polski, nie może urząd wymiany w Gdańsku dosyłać do innych krajów bez poprzedniego porozumienia się z Ministerstwem Poczt.

VII. Postępowanie urzędów pocztowo-celnych z paczkami, nadeszłemi z zagranicy.

§ 63. Urzędy pocztowo-celne nadeszłe z zagranicy paczki dostarczają do oclenia do urzędu celnego wraz z adresami pomocniczemi i deklaracjami celnemi.

Clenie odbywa się w obecności urzędnika i niższego funkcjonarjusza pocztowego.

Podczas wykonywania czynności celnych, funkcjonarjusz pocztowy ma się stosować do zarządzeń urzędnika celnego, dotyczących otwierania paczek, wyjmowania, ważenia i liczenia zawartości.

Otwieranie przesyłek musi być wykonywane starannie, by zawartość paczki i pierwotne opakowanie nie uległy najmniejszemu uszkodzeniu. Również starannie ma być wykonane ponowne opakowanie oclonych paczek.

Oclone paczki zamyka się: zwykłe — nalepkami urzędu pocztowo-celnego, z podaną wartością — pieczęciami lakowemi lub plombami z legendą tegoż urzędu.

Po zrewidowaniu paczek, urzędy celne zwracają je urzędowi pocztowo-celnemu wraz z adresami pomocniczemi, zatrzymując u siebie deklaracje celne.

§ 64. Na paczki, obciążone należnościami celnemi i stemplowemi, urząd celny wystawia i wydaje urzędowi pocztowo-celnemu kwity. Kwity takie dołącza się do adresów pomocniczych.

Paczki, obciążone należnościami celnemi, wpisuje urząd pocztowo-celny do wykazu wypłaconych należności celnych (druk Nr. 66). Należności celne oraz należytość za pośrednictwo przy ocleniu, określoną każdorazowo obowiązującą taryfą pocztową, które to należytości należy pobrać od odbiorców, wypisuje urząd pocztowo celny na karteczce należytościowej, względnie na przynależnym adresie pomocniczym.

§ 65. Na adresach pomocniczych paczek, dostarczanych do oclenia, lecz zwolnionych od należności celnych, mają urzędy pocztowo-celne wpisywać wspomnianą powyżej należytość za pośrednictwo przy ocleniu.

§ 66. Z paczkami nadeszłemi z zagranicy, urzędy pocztowo-celne mają ściśle postępować według instrukcji pocztowo celnej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1921 r.), po ocleniu zaś wysyłać je do urzędów przeznaczenia jak paczki wewnętrzne.

§ 67. Jeżeli przy cleniu paczki okaże się, że zawiera ona towary niedozwolone do przywozu do Polski, ma urząd pocztowo-celny według dyspozycji urzędu celnego natychmiast zwrócić taką paczkę do urzędu wymiany, celem bezpłatnego zwrotu do zagranicy, ewentualnie zawezwać adresata o dostarczenie pozwolenia na przywóz.

§ 68. Jeżeli paczki pocztowe zostały podczas transportu w drodze urzędowej zatrzymane bądź to z inicjatywy poczty, bądź z inicjatywy urzędu celnego, wówczas należy zapomocą zawiadomienia o niedoręczeniu (avis de non remisę) zawezwać nadawcę do wydania swoich zarządzeń.

Przepis ten jednakowoż nie obowiązuje w wypadkach siły wyższej jak strejk, wylewy wód i t. p.

Powód zwrotu takiej paczki ma urząd pocztowo-celny zanotować na adresie pomocniczym.

VIII. Postępowanie pocztowych urzędów oddawczych z paczkami nadeszłemi z zagranicy.

Doręczanie paczek.

§ 69. Pocztowe urzędy oddawcze winny zwracać uwagę na to, czy otrzymane przez nie paczki zagraniczne poddane były rewizji celnej, czy też nadeszły z pominięciem urzędu celnego.

W tym ostatnim wypadku paczki, które nie były poddane rewizji celnej, należy natychmiast zwrócić do przynależnego urzędu pocztowo-celnego.

Urzędy oddawcze obowiązane są sprawdzić, czy należności celne, wykazane na adresach pomocniczych paczek, ewentualnie w kartkach należytościowych są zgodne z kwotami, podanemi w kwitach celnych, i w razie stwierdzenia niezgodności prostować omyłki i zgłaszać je urzędom pocztowo-celnym.

§ 70. Urzędy oddawcze, wszystkie zagraniczne paczki, obciążone należnościami celnemi, przed ich doręczeniem adresatom, lub przed wysłaniem zawiadomienia o ich nadejściu, wpisują do wykazu pobranych należności celnych (druk Nr. 69), wypełniając rubryki 1-8 tego wykazu.

Niezależnie wszystkie paczki, nadeszłe z zagranicy, podobnie jak i paczki krajowe, urzędy oddawcze wpisują do księgi oddawczej paczek (druk Nr. 2), względnie do list doręczanych paczek (druk Nr. 3), a to w myśl instrukcji, dotyczącej paczek krajowych.

W księdze oddawczej, względnie w liście doręczanych paczek, urzędy przeznaczenia wypisują wszelkie należytości, ciążące na paczce.

§ 71. Urzędy oddawcze w miarę potrzeby pobierają od adresatów przy doręczaniu paczek, nadeszłych z zagranicy, należytości wymienione w ustępie 2 § 10 powyżej podanego rozporządzenia według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej.

W ten sam sposób pobierać należy składowe od paczek adresowanych „poste restante" i wogóle od paczek zagranicznych, które nie zostały odebrane z poczty w terminie, ustalonym wewnętrznemi przepisami.

Powyższe należytości urzędy oddawcze wypisują na adresach pomocniczych, względnie na kartkach należytościowych.

§ 72. W razie zwrotu lub dosłania paczki do kraju nadania, względnie innego, wszystkie wyżej wspomniane należytości pocztowe, a więc po potrąceniu z ogólnej sumy należności celnych, winny być zaliczone na dochód polskiego Zarządu pocztowego, a to przez wpisanie ich w kolumnie 9 karty paczkowej.

§ 73. Należytości, któremi obciążane są paczki, należy pobierać od adresatów przed wydaniem paczek i przed pokwitowaniem ich odbioru na adresach pomocniczych.

Urzędy pocztowe zaliczają pobrane należności celne zapomocą wpisania ich w rubryce 9. „wykazu pobranych należności celnych", wszelkie zaś inne należytości zapomocą pocztowych znaczków dopłaty, nalepianych na odwrotnej stronie adresu pomocniczego i unieważnianych datownikiem.

Paczki ekspresowe.

§ 74. W miejscowym okręgu doręczeń urzędy oddawcze doręczają zagraniczne paczki ekspresowe natychmiast przez umyślnego posłańca, względnie w tenże sposób powiadamiają adresata o ich nadejściu.

Do ekspresowych paczek, nadchodzących z zagranicy, stosuje się w całej rozciągłości rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23 listopada 1920 r. L. 35387/2707/III w przedmiocie „tymczasowych przepisów o pocztowych przesyłkach pośpiesznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej" (Dz. urz. M. P. i T. № 39 z 1920 r.)

W myśl artykułu XVII wspomnianego rozporządzenia, pocztowe urzędy oddawcze, nierozporządzające stałymi, opłacanymi ze Skarbu Państwa posłańcami, na mocy upoważnienia przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów wypłacają posłańcowi, doręczającemu paczki zagraniczne, względnie zawiadomienia o ich nadejściu, 50% wewnętrznej należytości za pośpieszne doręczenie paczki.

Za równoczesne doręczenie temu samemu adresatowi kilku paczek pośpiesznych, należy wypłacać posłańcowi wynagrodzenie w wysokości pojedyńczej.

Pośpieszne doręczenie adresatowi bądź paczki, bądź zawiadomienia o jej nadejściu, ma miejsce tylko raz jeden. Po pierwszem bezskutecznem usiłowaniu doręczenia paczki nie jest ona nadal traktowana

jako pośpieszna i doręcza się trybem ustalonym dla paczek zwykłych.

§ 75. Jeżeli wskutek zmiany miejsca zamieszkania adresata paczkę pośpieszną ma się dosłać do innego kraju, a doręczyć jej przez umyślnego nie usiłowano, urzędy wymiany zaliczają uiszczoną przy nadaniu należytość ekspresową w kwocie 50 cs. na dobro nowego kraju przeznaczenia, o ile ten ostatni, według danych taryfy paczkowej, dopuszcza u siebie paczki ekspresowe; o ile nie dopuszcza — należytość ta pozostaje własnością polskiego Zarządu pocztowego.

Usiłowanie ekspresowego doręczenia paczki, względnie zawiadomienia o jej nadejściu, urzędy oddawcze zaznaczają zarówno na samej paczce, jak i na adresie pomocniczym, a to w tym celu, by urzędy wymiany w wypadkach dosyłania paczki wiedziały, czy należytość ekspresową 50 cs. należy zaliczyć nowemu krajowi przeznaczenia, czy też nie.

Dosyłanie paczek wewnątrz kraju i do zagranicy.

§ 76. Paczka zagraniczna może być na życzenie adresata, względnie nadawcy, dosłana do nowego miejsca przeznaczenia zarówno wewnątrz kraju, jak i w innym kraju.

Paczki ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, urzędy oddawcze mogą dosyłać na życzenie adresata tylko w obrębie granic Polski.

Dosłanie tego rodzaju paczek do innego kraju może nastąpić tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 77. Jeżeli paczka podlega dosłaniu w obrębie granic Polski, urząd dosyłający obciąża ją opłatami. jak za dosłanie paczki krajowej.

Opłaty te uiszcza adresat przy odbiorze paczki.

Pierwotny urząd przeznaczenia przy dosyłaniu w obrębie granic Polski paczki zagranicznej, obciążonej należnościami celnemi, skreśla w „wykazie należności celnych" odpowiedni wpis, zaznaczając w uwadze dzień i miejsce dosłania paczki, nowy zaś urząd przeznaczenia wpisuje paczkę u siebie do takiego samego wykazu.

Niezależnie urzędy dosyłające zaznaczają w księdze oddawczej, względnie w liście doręczanych paczek, dzień dosłania i nowe miejsce przeznaczenia.

§ 78. Jeżeli paczka podlega dosłaniu do nowego kraju przeznaczenia, urząd wymiany obciąża ją należytościami, przypadającemi Polsce za dosłanie, jak i z innych tytułów, już poprzednio uwidocznionych, i wpisuje odnośną kwotę w kolumnie 9-ej karty paczkowej.

Postępowanie z paczkami, dosyłanemi do nowego kraju przeznaczenia, w urzędach oddawczych, w urzędach pocztowo-celnych i w urzędach wymiany niczem się nie różni od postępowania przy zwrocie paczek do kraju nadania (patrz poniżej §§ 88 — 90 niniejszych przepisów.)

§ 79. Gdyby adresat przy żądaniu dosyłania paczki uiścił należytość, za drugi etap jej przesyłania, wówczas z tego rodzaju paczką na-

leży postąpić jak z paczką, bezpośrednio przesyłaną z kraju dosyłającego do miejsca przeznaczenia, i doręczyć ją adresatowi bez pobrania opłat pocztowych.

Paczki niedoręczalne.

§ 80 Paczka uważana jest za niedoręczalną, jeżeli nie mogła być doręczona adresatowi, względnie nie została przez niego podjęta:

a) przed upływem 48 godzin, licząc od chwili nadejścia paczki. gdy zawiera żywe zwierzęta lub owady i niezależnie od zawartości,

b) przed upływem 7 dni — gdy adresat mieszka w obrębie miejscowego okręgu doręczeń oddawczego urzędu pocztowego,

c) przed upływem 14 dni — gdy adresat mieszka poza obrębem miejscowego okręgu doręczeń oddawczego urzędu pocztowego,

d) przed upływem 14 dni — gdy paczka adresowana była poste-restante lub do dyspozycji adresata.

Termin 7-o względnie 14-o dniowy liczy się od północy po nadejściu paczki do urzędu.

Paczka uważana jest również za niedoręczalną, gdy odbiorca wyjechał do kraju, niewyszczególnionego w taryfie paczkowej i polski Zarząd pocztowy nie może jej tam dosłać.

§ 81. Jeżeli na stronie odwrotnej odnośnego adresu pomocniczego i na samej paczce niedoręczalnej nadawca paczki nie wskazał, jak się ma z nią postąpić w razie jej niedoręczalności, urząd oddawczy powiadamia możliwie bez zwłoki urząd nadania o niedoręczalności danej paczki. Zawiadomienie to przesyła się na druku nr. 49 „Avis de non remise”.

W zawiadomieniu należy podać w języku francuskim: imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zarówno nadawcy jak i adresata, dzień nadania, urząd i numer nadania, a także przyczynę niedoręczalności paczki. Zbędne ustępy tekstu drukowanego należy skreślić.

Prócz powyższych danych, w zawiadomieniu należy jeszcze w odnośnych wypadkach podać wysokość należności celnych i innych, któremi paczka już została obciążona i tych, któremi może być jeszcze obciążona dodatkowo z powodu dalszego przechowywania na składzie.

§ 82. Urząd nadawczy po otrzymaniu podobnego zawiadomienia podaje je do wiadomości nadawcy paczki z prośbą o wydanie odpowiednich dyspozycyj co do paczki.

Za zawiadomienie o niedoręczalności wraz z odpowiedzią do urzędu oddawczego, nadawca paczki uiszcza opłatę jak za dwa zwykłe listy zagraniczne według taryfy w kraju nadania paczki.

Gdyby nadawca wzbraniał się przyjąć zawiadomienie o niedoręczalności, względnie uiścić ustaloną za nie należytość, lub nie nadesłał odpowiedzi na zapytanie, względnie zgłosił życzenie, nieobjęte pytaniami przesłanego mu przez urząd nadawczy kwestjonarjusza, to w tych wy-

padkach urząd nadawczy nie jest obowiązany zawiadamiać go powtórnie, a urząd oddawczy po upływie przepisanego terminu zwrócić mu paczkę z własnej inicjatywy.

§ 83. Nadawca paczki niedoręczalnej może zarządzić:

a) natychmiastowy zwrot paczki;

b) sprostowanie lub uzupełnienie adresu paczki;

c) doręczenie paczki innemu adresatowi lub dosłanie jej do innego miejsca przeznaczenia, celem doręczenia pierwotnemu adresatowi, względnie innej osobie;

d) ponowne zawiadomienie pierwotnego adresata;

e) sprzedaż paczki na rachunek i ryzyko nadawcy lub zupełne zrzeczenie się paczki;

f) doręczenie paczki, obciążonej pobraniem, pierwotnemu adresatowi, względnie innej osobie, bez ściągania pobrania lub za ściągnięciem kwoty niższej od podanej pierwotnie;

g) doręczenie paczki adresatowi bez ściągnięcia obciążających paczkę należności celnych lub innych.

Z wymienionych zarządzeń zezwala się nadawcy w swojem oświadczeniu wymienić równocześnie co najwyżej dwa, w których drugie zarządzenie należy spełnić tylko w razie niewykonalności pierwszego,

Zauważa się, że punkty f) i g) nie mają na razie zastosowania w Polsce.

§ 84. Gdyby paczka, zgłoszona jako niedoręczalna, przed nadejściem zarządzenia nadawcy, została podjęta lub dosłana adresatowi, należy o tem niezwłocznie powiadomić urząd nadawczy. Po otrzymaniu zarządzenia nadawcy, tylko ono jedynie jest ważne i podlega wykonaniu.

§ 85. Paczki niedoręczalne podlegają zwrotowi do urzędu nadania w następujących wypadkach:

a) jeżeli urząd oddawczy nie otrzyma odpowiednich zarządzeń od nadawcy w przeciągu jednego miesiąca od dnia wysłania zawiadomienia. Termin ten w stosunkach z krajami zamorskiemi przedłuża się do 4 miesięcy;

b) jeżeli zarządzenie nadawcy, wyrażone bądź w odpowiedniej uwadze na adresie pomocniczym, bądź to w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności nie mogło być wykonane lub nie spowodowało doręczenia paczki;

c) jeżeli przy zgłoszeniu przez nadawcę w odpowiedzi na zawiadomienie o niedoręczalności wykonanie nawet dodatkowego zarządzenia nie doprowadziło do pożądanego wyniku.

§ 86. Paczki niedoręczalne nie podlegają zwrotowi do urzędu nadania wówczas, gdy nadawcy takowych zrzekli się ich bez zastrzeżeń. W tym wypadku urzędy oddawcze postępują z niemi stosownie do obowiązujących wewnątrz kraju przepisów.

§ 87. Bez poprzedniego zawiadamiania nadawcy, niezwłocznie, nawet podczas przewozu bądź do miejsca przeznaczenia, bądź w drodze powrotnej, może być sprzedana na korzyść uprawnionej osoby paczka, której zawartość stanowią przedmioty łatwo psujące się lub gnijące.

Zawartość paczki ostatecznie zepsuta lub zgniła, która z jakiegokolwiek powodu nie może być sprzedaną, podlega zniszczeniu.

O sprzedaży lub zniszczeniu całej lub częściowej zawartości paczki spisuje się protokół. Odpis protokółu wraz z adresem pomocniczym przesyła się do urzędu nadawczego.

Uzyskana ze sprzedaży paczki kwota służy w pierwszym rzędzie do pokrycia należytości, któremi obciążona była paczka. W razie uzyskania nadwyżki przesyła się takową listem z podaną wartością urzędowi nadania celem wręczenia nadawcy.

Koszta przesłania nadwyżki ponosi nadawca.

Ciążące na paczce należytości, niepokryte osiągniętą ze sprzedaży sumą, pokrywa nadawca. Odnośną kwotę wpisuje się do rachunku Zarządowi nadawczemu, ewentualnie Zarządowi pośredniczącemu, lub sąsiadującemu.

W tym ostatnim wypadku mają urzędy pocztowe odnośne sprawy przedkładać Wydziałowi I Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy, celem zaliczenia w rachunkach.

Postępowanie przy zwrocie paczek do zagranicy.

§ 88. Paczki zagraniczne, podlegające zwrotowi lub dosłaniu do zagranicy, urzędy oddawcze odsyłają do urzędów pocztowo-celnych, które je cliły, a to celem odpisania ciążących na nich należności celnych. Na przynależnych adresach pomocniczych, względnie na kartkach należytościowych, urząd oddawczy odnotowywuje wszelkie ciążące na paczkach aż do dnia wysłania ich ze swego urzędu należytości pocztowe oraz wyjaśnienie, z jakiego powodu daną paczkę zwraca się lub dosyła. Wyjaśnienia należy podawać w języku francuskim.

Kategorję tych należytości, które nie mogą być skreślone przy zwrocie, względnie dosłaniu, paczek zagranicznych i podlegają pobraniu od nadawcy lub adresata paczki w kraju nowego miejsca przeznaczenia stanowią:

a) należności stemplowe i probiercze;
b) należytości za pośrednictwo przy ocleniu;
c) faktyczne koszta nowego opakowania;
d) należytości za każdorazowe doręczanie paczki;
e) składowe;
f) opłaty za dosyłanie paczek w obrębie granic Polski.

Urząd oddawczy zwracane paczki wykreśla ze swego wykazu należności celnych, z księgi oddawczej, względnie z list doręczanych paczek, zaznaczając wszędzie w rubryce uwag dzień i miejsce zwrotu lub

dosłania paczki. Poczem zarówno na paczkach jak i przynależnych adresach pomocniczych wypisuje nazwę urzędu pocztowo-celnego, który je clił i uwagę: „celem odpisania należności celnych". Tak oznaczone paczki wysyła się do urzędów pocztowo - celnych w sposób stosowany do paczek wewnętrznych.

§ 89. Urzędy pocztowo-celne postępują z zwracanemi paczkami w sposób przepisany instrukcją pocztowo-celną i po odpisaniu cła wysyłają je do przynależnych urzędów wymiany, celem wysłania do zagranicznych miejsc przeznaczenia.

§ 90. Urzędy wymiany paczki zwrotne lub dosyłane wpisują do kart paczkowych wraz z paczkami, nadanemi w Polsce.

Paczki zwracane nadawcom oznacza się w kolumnie „uwaga" karty paczkowej dopiskiem „Rebuts" (niedoręczalne).

Ciążące na dosyłanych i zwracanych paczkach należytości pocztowe, wyrażone w markach polskich, urzędy wymiany przeliczają na franki i centymy, według tabeli przeliczeń, dodają do nich udziały za zwrotny przewóz (patrz §§ 48 — 53 niniejszych przepisów) i łączną ich kwotę zaliczają zagranicy na rzecz polskiego Zarządu pocztowego w kolumnie 9 karty paczkowej.

Tak samo postępują zagraniczne urzędy wymiany przy wykazywaniu należytości, ciążących na paczkach zwracanych do Polski.

Wyjątek stanowią paczki ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Wszelkie należytości pocztowe, nałożone w Polsce na paczki, pochodzące z tego kraju, przy zwrocie ich do miejsc nadania, skreśla się, natomiast urząd wymiany w Gdańsku obciąża je jednolitą należytością w wysokości 1 franka w złocie, wykazywaną w kolumnie 9 karty paczkowej.

9. Rozrachunki z zagranicą.

Czynności urzędów wymiany.

§ 91. Polskie urzędy wymiany obowiązane są dla każdego kraju, z którego otrzymują bezpośrednie odsyłki pocztowe, prowadzić stałe wykazy miesięczne t. zw. „Etats mensuels" (druk nr. 45), do których wpisują w porządku chronologicznym zagranicznych kart paczkowych i według urzędów wymiany, które te karty wystawiły, końcowe sumy wykazanych w tych kartach kwot, czy-to na debet, czy to na credit Zarządu polskiego.

W nagłówku każdego takiego wykazu miesięcznego podaje się nazwę kraju, z którego karty nadchodzą, nazwę kraju i urzędu wymiany, który je otrzymuje oraz miesiąc i rok, za który sporządza się wykaz.

W poszczególnych kolumnach działu I wykazu, z których każda przeznaczona jest dla innego zagranicznego urzędu wymiany, wpisuje się należytości, które Polska ma otrzymać z racji danej odsyłki od

Zarządu wysyłającego, a więc końcowe sumy kolumny 8 odnośnej karty paczkowej, w poszczególnych zaś kolumnach działu 2 wykazu w tenże sposób wpisują się należytości, które Polska ma zapłacić Zarządowi wysyłającemu, a więc końcowe sumy kolumny 9 odnośnej karty paczkowej. Kwoty wykazane w kolumnie 9 karty paczkowej, jak wiadomo, Polska bądź ściągnie od odbiorców paczek, bądź, gdy chodzi o przewożone tranzytem paczki zwrotne lub dosyłane, obciąży niemi rachunek kraju, któremu wyda te paczki. Z końcem miesiąca sumuje się pozycje poszczególnych kolumn, a następnie sumy kolumn oddzielnie działu I, oddzielnie działu II. Wykaz stwierdzony odciskiem datownika urzędu wymiany i podpisem naczelnika tegoż urzędu wraz z przynależnemi kartami paczkowemi i ewentualnie z dotyczącemi „Bulletins de vérifications", w których omawiane są sprostowania, należy przesłać do Wydziału I Izby Kontroli rachunków Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Czynności Izby Kontroli rachunków P. i T. w Bydgoszczy.

§ 92. Izba Kontroli sprawdza przedłożone jej wykazy miesięczne zarówno pod względem cyfrowym, jak i rzeczowym, a mianowicie, czy wykaz zgodny jest z kartami i czy kwoty, podane w kartach paczkowych, odpowiadają taryfom.

Po sprawdzeniu wykazów miesięcznych, zestawia z nich Izba Kontroli dla każdego Państwa osobno w dwóch egzemplarzach rachunek według wzoru L. i wraz ze wszystkiemi załącznikami przesyła w ciągu miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym, Zarządowi, na którego imię rachunek został sporządzony.

Końcowych sum nie wolno poprawiać. Stwierdzone omyłki wciąga się do wykazu różnic.

Z rachunków miesięcznych sprawdzonych i uznanych przez obie strony Zarząd-wierzyciel zestawia ogólny rachunek kwartalny.

Ponadto Izba Kontroli prowadzi dokładną ewidencję wszelkich rachunków, wynikających z obrotu paczek pocztowych z państwami zagranicznemi, oraz ewidencję wpłat i wypłat dla wyrównania salda.

Termin wyrównywania rachunków.

§ 93. Wyrównanie salda uskutecznia Izba Kontroli za pośrednictwem Wydziału zagranicznego Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Sporządzanie, przesyłanie i realizowanie rachunków ma się odbywać możliwie szybko. a to by wyrównanie salda uskutecznić przed upływem następnego kwartału, gdyż po upływie tego terminu należytości przypadające jednemu Zarządowi od drugiego, podlegają oprocentowaniu po 7 od sta rocznie.

10 Ważność i moc obowiązująca.

§ 94. Przepisy niniejsze są przepisami wykonawczemi do zawartych w Madrycie w dniu 30 listopada 1920 r. międzynarodowej

Konwencji i Regulaminu wykonawczego o wymianie paczek zagranicznych i obowiązują wszystkie urzędy Państwa Polskiego od dnia ich ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Z chwilą ogłoszenia niniejszych przepisów, traci moc obowiązującą umowa i przepisy wykonawcze o wymianie paczek pocztowych, zawarta w Rzymie w dniu 26 maja 1906 r., a więc i wydane na tej podstawie przepisy dla pocztowych urzędów wymiany; również, z chwilą ogłoszenia taryfy paczkowej, rozporządzenia i przepisy wykonawcze Ministra Poczt i Telegrafów w przedmiocie zaprowadzenia ruchu paczkowego z Czecho-Słowacją, Austrją i Swajcarją.

Równocześnie skreśla się ostatnie zdanie rozporządzenia z dnia 11. VII. 1921 r. L. 1213/V (Dz. Urz. M. P. i T. № 35 z 1921 r. poz. 114) w sprawie składowego za paczki zagraniczne.

Okólniki.

Zakaz pobierania należytości za doręczanie opłaconych, zwykłych i poleconych listów zagranicznych, z zawartością pieniężną.

W myśl art. 12 ustęp. 3 międzynarodowej umowy pocztowej z daty Rzym, dnia 26 maja 1906 r. oraz w myśl analogicznego przepisu art. 14. międzynarodowej pocztowej umowy, daty Madryt, dnia 30. listopada 1920 r. która weszła w życie z dniem 1 stycznia b. r. nie mogą być obciążane zagraniczne listy i inne przesyłki pocztowe żadnemi należytościami w kraju pochodzenia lub przeznaczenia na rachunek nadawcy lub odbiorcy, oprócz należytości ustanowionych szczegółowo w tych umowach. Należytości te objęte taryfami opłat, podawane są do wiadomości urzędów w tut. Dzienniku Urzędowym.

Wobec stwierdzonych wypadków pobierania przez niektóre urzędy pocztowe za wspomniane listy z zawartością pieniężną należytości, za doręczenie według opłat dla listów wartościowych w ruchu wewnętrznym, zakazuje się niniejszem pobierania od tych listów wspomnianych należytości.

(L. 3308/V-921 z 3 stycznia 1922 r.)

Sprzedaż znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytuniowych.

Z rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 26 listopada r. b. L. 12344/21 G. D. M. T.. został nałożony obowiązek sprzedaży znaczków i druków wartościowych pocztowych i telegraficznych na sprzedawców wyrobów tytuniowych, tak na obszarze b. zaboru rosyjskiego jak również i b. zaboru austrjackiego.

Przy powyższej sprzedaży należy stosować „Tymczasowe przepisy w sprawie poboru i rachunków znaczków pocztowych". Rozdz. VII

(Dziennik Urz. M. P. i T. Nr. 6 z r. 1919 poz. 3) i przepisy „obliczanie prowizji dla prywatnych odsprzedawców znaczków pocztowych" (Dziennik Urz. M. P. i T. Nr. 6 z r. 1920 poz. 76).

Jednocześnie otrzymują okręgowe Dyrekcje P. i T. na powyższym obszarze wskazania osobne celem porozumienia się z właściwemi Izbami Skarbowemi w przedmiocie dalszych szczegółowych zarządzeń.

(L. 2346/III z 27 grudnia 1921 r.)

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 16/XII 1921 nr. 23, 591/D. B. w sprawie przeklasowania miejscowości.

Na podstawie postanowień ustaw z dnia 13 lipca 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429-436) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 28/VIII 1921 r. zarządza się następujące zmiany w zaliczeniu miejscowości do klas dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyźnianego.

Do pierwszej klasy zalicza się: Kraków, Lwów i Poznań.

Przeklasowanie powyższe następuje z ważnością od 1 grudnia 1921 roku.

(L. 6748/II z 18 grudnia 1921.

Potrącanie podatku dochodowego z uposażeń pracowników pocztowych.

Stosownie do pisma Ministerstwa Skarbu (Departament Podatków i opłat) z dnia 21 grudnia 1921 r. $\frac{\text{L. 4018/21}}{\text{D. P. M. 5}}$ w sprawie uiszczania podatku dochodowego przez pracowników państwowych w roku 1922 — zarządzono, by Wydział Rachunkowy Ministerstwa Poczt i Tel. jakoteż Wydziały Rachunkowe Okręgowych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego potrącały począwszy od 1 stycznia 1922 r. na razie 2% kwot uposażeń pracowników poczt i tel. przekazywanych miesięcznie do wypłaty, na podatek dochodowy.

Kwota przypadająca za styczeń 1922 r. — będzie potrącona dodatkowo w 10 ratach miesięcznych, począwszy od 1 lutego 1922 r.

Zarządzenie niniejsze nie obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

(L. 2701/III z 29 grudnia 1921.)

Podjęcie obrotu pieniężnego zapomocą przekazów pocztowych i listów wartościowych na obszarach wschodnich.

Z dniem 1 stycznia 1922 roku wprowadza się obrót pieniężny zapomocą przekazów pocztowych i listów wartościowych w urzędach (agencjach) pocztowych: Czeremcha ag., Czuczewicze, Dywin, Druja, Ejszyszki ag., Indura ag. Lipniszki, Łysków, Mosarz, Mikaszewicze, Raków, Szarkowszczyzna i Woropajewo.

Urzędy (agencje) powyższe należą do okręgu Wileńskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Grodnie.

L. 3306/V z 28 grudnia 1921.

Wykaz zakazanych czasopism i broszur

(Patrz. Dz. Urz. Nr. 56 ex 1921.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz, zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozszerzanie w kraju i przewóz zagranicę następujących czasopism i broszur:

Nr. porz.	Nazwa czasopisma	Miejsce kraj wydania	Język czasopisma
152	„Soborna Ukraina" (czasopismo)	niewiadome.	ukraiński.
153	„Chliborobska Ukraina, rik 1920-21, Zbirnyk II, III i IV" (broszura).	Wiedeń.	"
154	„Derżawa i rewolucja" (tłomaczenie ukr. przez Ładana) (broszura Lenina).	N. York.	"

L. 3269/V z 29 grudnia 1921.

Wstrzymanie wydawania okularów i pasków przepuklinowych.

Zmieniając częściowo okólnik o reorganizacji nadzoru sanitarnego i pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, umieszczonego w nr. 11 Dz. Urzęd. M. P. i T. za 1921 r. podaje się do wiadomości, iż na skutek interwencji Ministerstwa Skarbu, wstrzymuje się na przyszłość udzielanie okularów oraz pasów przepuklinowych funkcjonarjuszom pocztowym z tytułu udzielenia im bezpłatnej pomocy lekarskiej.

L. 6760/II z 27 grudnia 1921.

Opłaty za telegramy do Zagłębia Sarry.

Począwszy od 15 stycznia 1922 należy pobierać za telegramy do Zagłębia Sarry następujące opłaty: za telegramy zwykłe po 198 mk. za pilne po 594 mk., prasowe po 99 mk. za wyraz.

Spis urzędów na obszarze Zagłębia Sarry został ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 1 z 1922 r.

(L. 4553/IX z 30 grudnia 1921).

Adresowanie telegramów i umieszczanie znaków konwencjonalnych.

W jednym z urzędów pocztowo-telegraficznych przyjęto telegramy państwowe, nadane przez Sąd Okręgowy w sprawie ułaskawienia osób skazanych na śmierć, które w adresach zawierały niewłaściwe i zbyteczne określenia; oprócz tego stwierdzono niejednokrotnie, że przyczyna opóźniania telegramów, niedoręczania ich lub wręczania niewłaściwemu adresatowi tkwi przeważnie w mylnem lub nieprawidłowem ułożeniu adresu przez nadawcę i nie zwracaniu na to uwagi ze strony przyjmujących telegramy od nadawców, funkcjonarjuszy urzędów pocztowo-te-

legraficznych, jak również w umieszczaniu znaków konwencjonalnych w niewłaściwych miejscach.

Wobec tego zwraca się uwagę urzędom pocztowo-telegraficznym na to, że: 1) adres telegramu winien zawierać w sobie tylko te wiadomości lub określenia, które stanowią niezbędne wskazówki dla właściwego doręczenia telegramu według adresu. 2) w sprawie umieszczenia w telegramach znaków służbowych, względnie szczególnych wskazówek nadawców (znaków konwencjonalnych) należy ściśle zastosowywać się do poz. 4 i 5 zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 24 października 1920 r. L. 32796/1844/IX (Dz. Urz. z 1920 r. Nr. 34 str. 474), 3) wogóle co do adresów w telegramach należy pilnie przestrzegać przepisów zawartych w regulaminie międzynarodowej służby telegraficznej (art. XI, XII i XIII), a także w odnośnych ordynacjach telegraficznych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach, 4) na telegramy władz sądowych w sprawie ułaskawienia osób skazanych na śmierć, winna być zwracana szczególna uwaga, w którym to celu przypomina się zarządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. L. 19925/1023/VIII (Dz. Urz. M. P. i T. z 1920 r. Nr. 14 str. 255) i z d. 19 sierpnia r. b. L. 2861/IX (Dz. Urz. Nr. 40 str. 758 z 1921 r.)

Jednocześnie zauważa się, że wogóle telegramy państwowe same przez się mają pierwszeństwo przed innemi telegramami, będąc traktowane jako pilne i po za znakiem konwencjonalnym S na początku telegramu, nie wymagają dalszych określeń ich ważności, szczególniej niewłaściwie umieszczanych w adresie przez nadawców.

(L. 4079/IX z 27 grudnia 1921 r.)

Otwarcie stacyj kolejowych dla telegramów prywatnych.

Stacje kolejowe Jagodzin, powiatu Luboml, Juraciszki powiatu Wołożyn i Koszary powiatu Kowel upoważniono do przyjmowania telegramów prywatnych. Spis urzędów, wydany drukiem i wykaz urzędów pomieszczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów nr. 40 z 1921 r. str. 761-801 należy odpowiednio uzupełnić.

(L. 4305/IX z 28 grudnia 1921 r.)

Zmiany w międzynarodowym ruchu telegraficznym.

Według telegraficznych zawiadomień Międzynarodowego Biura Unji Telegraficznej w Bernie w Szwajcarji z 12, 21 i 22 grudnia r. b. nr. 173/12, 177/21 i 178/22 kabel Mozambique (Afrique orientale portugaise) — Majunga (Ile de Madagascar) naprawiony; stosunki z Madagaskarem i Reunion wznowiono na tych samych warunkach co i przed przerwą kabla. Komunikacja przez radio z Punta Arenas (Chili) zawieszona. Służba telegraficzna ze wszystkiemi częściami Turcji Azjatyckiej włączając Cylicję podjęta na nowo z wyjątkiem Arabji, Syrji, Mezopotamji, jak również Smyrny i rejonu okolicznego, gdzie prowadzą się działania wojenne.

Kable: Paramaribo (Guyane hollandaise) — Cayenne (Guyane française) i Dakar (Senegal) — Noronha (Ile de Fernando Noronha, Bresil) — Pernambuco (Pernambouc Bresil) naprawione.

(L. 4308/IX z 28 grudnia 1921 r.)

Uzupełnienie instrukcji o paczkach oraz rozporządzenia o skrytkach i przegródkach pocztowych.

Rozporządzeniem z dnia 21/XII 1921 r. L. 2548/IV (Dz. U. M. P. i T. Nr. 1 z r. 1922) Ministerstwo Poczt i Telegrafów zniosło doręczanie przesyłek pocztowych w niedziele i święta uroczyste jakoteż przypadającą za te dnie opłatę składowego za paczki, niemniej ustaliło, że za gazety odbierane w urzędach (agencjach) pocztowych w niedziele i święta uroczyste, nie należy pobierać od adresatów opłaty za skrytkę.

Wobec tego należy dokonać następujących uzupełnień:

a) W art. 34. „Tymczasowej instrukcji pocztowej o paczkach“ w ust. „Składowe“ (Dz. u. M. P. i T. nr. 11 z r. 1919 po wierszu d) włączyć nowy ustęp:

„Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych w ust. a) do d), wolne są również te niedziele i święta uroczyste, w których normalna służbą doręczeń nie jest wykonywana“

b) W Dzienniku Urzędowym M. P. i T. nr. 2 z r. 1921 na str. 28 po 16-tym wierszu z góry, włączyć nowy ustęp:

„Adresatom, którzy zastrzegli sobie odbiór gazet w niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń się nie odbywa, należy je w przepisanych godzinach urzędowych wydawać, bez pobierania jakichkolwiek opłat skrytkowych“

L. 3322/V z 3 stycznia 1922.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Kaczewski Tomasz urz. VII st. sł., *Domosławski Mieczysław* urz. VII st. sł., *Grenik Adolf* referent, Dr. *Wdowiak Michał* referent, *Dziekan Tadeusz* referent, *Dickstein Alfred* referent, *Duchowski Jan* urz. VII st. sł. w Min. P. i T., starszymi referentami, z uposażeniem VI st. sł.

Kurek Zygmunt i *Pianko Aleksander* urz. VIII st. sł. M. P. i T. referentami z uposażeniem VII st. sł.

L. 7240/pr. z 23 grudnia 1921.

Uznanie.

Kierownikowi urzędu pocztowego w Bielsku Podlaskim p. Michałowi Wawrentowiczowi, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyraża uznanie za szybkie, celowe i pomyślnym skutkiem uwieńczone zarządzenia w sprawie odszukania worka pieniężnego, który wypadł z ambulansu pocztowego na przestrzeni Lewicka — Strabla.

L. 3255/V 31 grudnia 1921 r.

Zwolnienie.

Skotnicki Marjan urzędnik XI st. sł. zwolniony ze służby w Minist. P. i T. na podstawie art. 42 „ Tymczas. Przep. Służb. dla urzędników państwowych“

L. 6207/pr. z 21 grudnia 1921.

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie.

TREŚĆ: Sprostowanie.

Sprostowanie.

W ustępie „Konkurs", ogłoszonym w Dz. U. M. P. i T. Nr. 1 z r. 1922 na str. 11, należy poprawić cyfrę „IV" na „VI".

Dział urzędowy okr. Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie.

TREŚĆ: Kradzież legitymacji urzędowej.

Kradzież legitymacji urzędowej.

Wydana w dniu 4 stycznia 1921 r. legitymacja urzędowa, opatrzona Nr. 21 na nazwisko: Teodor Natczyn, niższy funkcjonarjusz urzędu poczt. telegr. w Lublinie 1, została posiadaczowi w dniu 21 grudnia 1921 r. w Lublinie skradzioną.

Osobników legitymujących się powyżej wyszczególnionym dokumentem, należy oddać w ręce władz bezpieczeństwa, a o wypadku uwiadomić Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Lublinie.

(L. 1172/pr z 28 grudnia 1920).

Cena niniejszego numeru 35 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.

52